

# ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

Απόδοση στη Δημοτική  
υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου

### ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

(Εισαγωγή και χαιρετισμός)

Ἐποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ,

**1-2** ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδε.

**1-3** μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

**1-4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

**1-5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,

**1-6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

**1-7** Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν.

**1-8** Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

**1-9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

**1-10** ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγος

**Α**ποκάλυψη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποία τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, γιὰ νὰ δεῖξει στους δούλους Του αὐτά που πρέπει νὰ γίνουν με γρηγοράδα, καὶ τα ἔδειξε με σημεῖα, ὅταν τὴν ἀπέστειλε διὰ τοῦ Ἀγγέλου του, στο δούλο Του Ἰωάννη,

**1-2** ὁ ὁποῖος μαρτύρησε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ ὅσα εἶδε.

**1-3** Μακάριος ὁποῖος διαβάξει καὶ ὅσοι ἀκούν τους λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦν τα γραμμένα σ' αὐτή, γιὰτὶ ὁ καιρὸς εἶναι κοντά.

**1-4** Ὁ Ἰωάννης πρὸς τις ἑπτὰ (7) Ἐκκλησίες που εἶναι στὴν Ἀσία. Χάρη σ' ἐσὰς καὶ Εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ (κατὰ κυριολεξίαν) ὑπάρχων καὶ αὐτός που (κατὰ κυριολεξίαν) ὑπῆρχε καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐρχόμενος (πάντοτε), καὶ ἀπὸ τα ἑπτὰ πνεύματα που παρίστανται στο θρόνο Του,

**1-5** καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, που εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἐξουσιαστής τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Αὐτός που μας ἀγαπά καὶ μας ἔλουσε ἀπὸ τις ἁμαρτίες μας με τὸ αἷμα του,

**1-6** καὶ μας ἔκανε βασιλεία, ἱερεῖς γιὰ τὸ Θεό καὶ Πατέρα του. Σ' Αὐτόν (ἀνήκει) ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος στους αἰῶνες τῶν αἰώνων· ἀμήν.

**1-7** Ἴδού, ἔρχεται με τις νεφέλες, καὶ θα τὸν δεῖ κάθε ὀφθαλμός, καὶ αὐτοὶ που τὸν κέντησαν (στο πλευρό κατὰ τὴ Σταύρωση), καὶ θα θρηνήσουν ἐνώπιόν του ὅλες οἱ φυλές τῆς Γῆς. Ναί, ἀμήν.

**1-8** Ἐγὼ εἶμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ωμέγα, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὑπάρχων καὶ αὐτός που ὑπῆρχε καὶ ὁ (πάντοτε) Ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτορας.

**1-9** Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφός σας καὶ συμμετοχὸς στὴ θλίψη καὶ στὴ Βασιλεία καὶ στὴν ὑπομονή (με τὴ χάρη) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦρθα στο νησί που καλεῖται Πάτμος, γιὰ (νὰ κηρύξω) τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ (νὰ δώσω) μαρτυρία γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

**1-10** Ἦρθα σε πνευματικὴ κατάσταση κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, καὶ ἀκουσα πίσω μου φωνὴ μεγάλη σαν ἀπὸ σάλπιγγα

**1-11** λεγούσης· ὁ βλέποις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις. εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

**1-12** Καὶ ἐκεῖ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς,

**1-13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν·

**1-14** ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός,

**1-15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπτρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν,

**1-16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

**1-17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἔθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ λέγων· μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος

**1-18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου.

**1-19** γράψον οὖν ἅ εἶδες, καὶ ἅ εἰσι καὶ ἅ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

**1-20** τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. οἱ ἐπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἐπτὰ, ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

**Τῷ** ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

**2-2** οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη

**1-11** να λέει: Ὅ,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίον καὶ στείλε το στις ἐπτὰ Ἐκκλησίες. Στὴν Ἐφεσο καὶ στὴ Σμύρνη καὶ στὴν Πέργαμο καὶ στα Θυάτειρα καὶ στις Σάρδεις καὶ στὴ Φιλαδέλφεια καὶ στὴ Λαοδίκεια.

**1-12** Καὶ τότε ἔστρεψα πίσω, γιὰ νὰ βλέπω (αὐτόν που πρόφερε) τὴ φωνή που μίλαγε μαζί μου. Καὶ ὅταν ἔστρεψα πρὸς τὰ πίσω, εἶδα ἐπτὰ λυχνίες χρυσές,

**1-13** καὶ στο μέσο των ἐπτὰ λυχνιῶν ὅμοιο με Υἱὸ Ἀνθρώπου, ντυμένο με χιτῶνα ποδήρη καὶ περιζωσμένο στους μαστοὺς με ζώνη χρυσή.

**1-14** Ἡ δε κεφαλὴ του καὶ οἱ τρίχες (νὰ εἶναι) λευκὲς σαν μαλλί λευκό, ὅπως τὸ χιόνι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του σαν πύρινη φλόγα,

**1-15** καὶ τὰ πόδια του ὅμοια με χαλκολίβανο σαν (νάταν) πυρακτωμένοι μέσα σε καμίνι, καὶ ἡ φωνὴ του σαν βοή ἀπὸ νερά πολλά.

**1-16** Καὶ (τον εἶδα) νὰ ἔχει μέσα στο δεξί χέρι του ἐπτὰ ἀστέρες, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του νὰ βγαίνει ρομφαία με κόψη διπλή κοφτερή, καὶ ἡ ὄψη Του εἶναι ὅπως ὁ ἥλιος φέγγει με τὴν (πλήρη) δύναμή του.

**1-17** Καὶ ὅταν τον εἶδα, ἔπεσα μπροστά στα πόδια του σαν νεκρός. Καὶ ἔθεσε τὸ δεξί του χέρι πάνω μου λέγοντας: Μὴ φοβάσαι· ἐγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος (τελευταῖος)

**1-18** καὶ ὁ (κατ' ἐξοχήν) ζωντανός, καὶ ἐγὶνα νεκρός, καὶ (ὅμως) νὰ, εἰμαι ζωντανός στους αἰῶνες των αἰώνων, καὶ ἔχω τὰ κλειδιά του θανάτου καὶ τοῦ Ἄδῃ.

**1-19** Γράψε, λοιπόν, αὐτὰ που εἶδες, καὶ αὐτὰ που γίνονται καὶ ὅσα μέλλουν νὰ γίνουν μετὰ ἀπὸ αὐτὰ.

**1-20** Το μυστήριο των ἐπτὰ ἀστέρων που εἶδες πάνω στο δεξί μου χέρι, καὶ τις ἐπτὰ λυχνίες τις χρυσές. Οἱ ἐπτὰ ἀστέρες εἶναι ἄγγελοι (ἐπίσκοποι) των ἐπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ λυχνίες οἱ ἐπτὰ, εἶναι ἐπτὰ ἐκκλησίες.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

### (Ἐπιστολὴ στὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἐφέσου)

**Σ**τον ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας (που βρίσκεται) στὴν Ἐφεσο γράψε: Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος που κρατᾷ τους ἐπτὰ ἀστέρες στο δεξί του χέρι, που περπατᾷ στο μέσον των ἐπτὰ λυχνιῶν των χρυσῶν: **2-2** Γνωρίζω τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπο σου καὶ τὴν ὑπομονή σου, καὶ ὅτι δὲν μπορεῖς νὰ

βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπίρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶ, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

**2-3** καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακας.

**2-4** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

**2-5** μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσης.

**2-6** ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαῖτων, ἃ καγὼ μισῶ.

**2-7** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου.

**2-8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·

**2-9** οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν· ἀλλὰ πλούσιος εἶ καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ.

**2-10** μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν. ἰδοὺ δὴ μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

**2-11** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

**2-12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

**2-13** οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ.

βαστάξεις τοὺς κακούς, καὶ δοκίμασες αὐτοὺς που λένε γιὰ τὸ εαυτοὺς ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, ἀλλὰ δὲν εἶναι, καὶ τοὺς βρήκες νὰ ψεύδονται.

**2-3** Καὶ ὑπομονὴ ἔχεις, καὶ βάσταξες (τὸ φορτίο τῶν δοκιμασιῶν) γιὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἔχεις κουραστεῖ.

**2-4** Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίον σου αὐτό, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτη ἀφῆσες. **2-5** Νὰ θυμάσαι, λοιπόν, ἀπὸ ποῦ ἔχεις πέσει καὶ μετανόησε καὶ τὰ πρῶτα ἔργα κάνε. Εἰδεμὴ, ἔρχομαι σ' ἐσένα γρήγορα, καὶ θα μετακινήσω τὴ λυχνία σου ἀπὸ τὸν τόπο τῆς, ἀν δὲ μετανοήσεις.

**2-6** Ἀλλὰ ἔχεις αὐτό, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαῖτων, που κι ἐγὼ μισῶ.

**2-7** Ὅποιος ἔχει αὐτὴ ἀς ἀκούσει τι λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς Ἐκκλησίες. Σ' αὐτὸν που νικά θα του δώσω νὰ φάει ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς ζωῆς, που εἶναι μέσα στὸν Παράδεισο τοῦ Θεοῦ μου.

#### (Ἐπιστολὴ στὴν ἐκκλησίαν τῆς Σμύρνης)

**2-8** Καὶ στὸν ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας στὴ Σμύρνη γράψε: Αὐτὰ λέει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, που ἐγένε νεκρὸς καὶ ἐζήσε:

**2-9** Ξέρω τὰ ἔργα καὶ τὴ θλίψη καὶ τὴ φτώχεια σου. Ἀλλὰ εἶσαι πλούσιος, καὶ τὴ βλασφημία ἀπὸ ἐκείνους, που λένε γιὰ τοὺς εαυτοὺς τῶν, πως εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

**2-10** Τίποτα μὴ φοβάσαι ἀπὸ αὐτὰ που μέλλεις νὰ πάθεις. Ἰδοὺ λοιπόν πρόκειται νὰ βάλει ὁ διάβολος μερικοὺς ἀπὸ ἐσὰς σὲ φυλακὴ, γιὰ νὰ δοκιμαστεῖτε, καὶ θα ἔχετε θλίψη δέκα ἡμέρες. Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου καὶ θα σου δώσω τὸ στέφανο τῆς ζωῆς. **2-11** Ὅποιος ἔχει αὐτὴ ἀς ἀκούσει τι τὸ Πνεῦμα λέει στὶς Ἐκκλησίες. Αὐτὸς που νικά δὲ θα βλαβεῖ ἀπὸ τὸ θάνατο τὸ δεύτερο (τὴν καταδίκη τὴν αἰώνιο, που εἶναι ἡ μόνιμη διακοπὴ τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ - ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Ζωὴ - στὸν ἄνθρωπο).

#### (Ἐπιστολὴ στὴν ἐκκλησίαν τῆς Περγάμου)

**2-12** Καὶ στὸν ἄγγελο τῆς ἐκκλησίας στὴν Πέργαμο γράψε: Αὐτὰ λέει ἐκεῖνος που ἔχει τὴν ῥομφαία τὴν δίκοπη τὴν κοφτερή:

**2-13** Ξέρω τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς. Εκεῖ ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ ὅμως κρατᾶς τὸ ὄνομά μου καὶ δὲν ἀρνήθηκες τὴν πίστη μου ἀκόμα καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες που ζούσε ὁ Ἀντίπας, ὁ μάρτυράς μου ὁ πιστὸς, ὁ ὁποῖος φονεύθηκε στὴν περιοχὴ σας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ.

**2-14** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξε τὸν Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι.

**2-15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως,

**2-16** μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

**2-17** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

**2-18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ·

**2-19** οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.

**2-20** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκά σου Ἰεζάβελ, ἣ λέγει ἑαυτὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἔμοιους δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα.

**2-21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **2-22** ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς,

**2-23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **2-24** ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

**2-14** Αλλὰ ἔχω λίγα ἐναντίον σου, γιατί ἔχεις ἐκεῖ κάποιους που κρατοῦν τὴ διδαχὴ του (μάντεως) Βαλαάμ, ὁ ὁποῖος δίδαξε τὸ (βασιλιά των Μωαβιτῶν) Βαλάκ νὰ βάλει σκάνδαλο μπροστά στους Ἰσραηλίτες, καὶ νὰ φάνε εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσουν. **2-15** Ἔτσι ὅμοια ἔχεις κι ἐσύ κάποιους που κρατοῦν τὴ διδαχὴ των Νικολαϊτῶν (που δὲν δέχονται τὴν ὑπαρξὴ σαρκικῶν ἀμαρτημάτων).

**2-16** Μετανόησε, λοιπόν· εἰδεμὴ, ἔρχομαι σ' ἐσένα γρήγορα καὶ θὰ πολεμήσω (Εγὼ) μαζί τους με τὴ ρομφαία τοῦ στόματός μου.

**2-17** Ὅποιος ἔχει αὐτὴν ἀκούσει τί λέγει τὸ Πνεῦμα στις ἐκκλησίες. Σ' αὐτὸν που νικά θὰ του δώσω ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κρυμμένο καὶ θὰ του δώσω ψηφίδα λευκὴ (αθωωτικὴ - συγχωρητικὴ), καὶ πάνω στὴν ψηφίδα ἓνα ὄνομα καινούργιο γραμμένο, που κανεὶς δὲν τὸ ξέρει παρά μόνο αὐτὸς που τὸ λαβαίνει.

#### (Ἐπιστολὴ στὴν ἐκκλησίαν των Θυατείρων)

**2-18** Καὶ στὸν ἀγγελο τῆς ἐκκλησίας στα Θυάτειρα γράψε. Αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, που ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς του σαν πύρινη φλόγα καὶ τὰ πόδια του ὅμοια με χαλκολίβανο.

**2-19** Ξέρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστη καὶ τὴ διακονία καὶ τὴν ὑπομονή σου· καὶ τὰ ἔργα σου τὰ τελευταία εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

**2-20** Αλλὰ ἔχω ἐναντίον σου αὐτὸ, ὅτι ἀφήνεις τὴ γυναῖκα (τοῦ περιβάλλοντός σου, τὴν ὅπως τὴν παλιά εἰδωλολάτρισσα γυναῖκα τοῦ βασιλιά τοῦ Ἰσραὴλ Αχαάβ) Ἰεζάβελ, που λέει γιὰ τον εαυτὸ τῆς ὅτι εἶναι προφήτισσα, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς δικούς μου δούλους, ὥστε νὰ πορνεύσουν καὶ νὰ φάνε εἰδωλόθυτα.

**2-21** Καὶ τῆς ἔδωσα χρόνο νὰ μετανοήσῃ, ἀλλὰ δὲ θέλει νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνεία τῆς.

**2-22** Να! Τὴν ρίχνω στὸ κρεβάτι καὶ αὐτοὺς που μοιχεύουν μαζί τῆς ρίχνω σὲ θλίψη μεγάλη, ἀν δὲν μετανοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς.

**2-23** καὶ τὰ παιδιὰ τῆς θὰ εξαλείψω με θάνατο, καὶ θὰ γνωρίσουν ὅλες οἱ ἐκκλησίες ὅτι ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνος που ἐρευνᾷ νεφρά καὶ καρδιές, καὶ θὰ ἀποδώσω σὲ καθέναν ἀπὸ ἐσᾶς σύμφωνα με τὰ ἔργα σας.

**2-24** Σ' ἐσᾶς ὅμως λέω στους ὑπόλοιπους των Θυατείρων, ὅσοι δὲν ἔχουν τὴ διδαχὴ αὐτῆ, οἱ ὁποῖοι δὲ γνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λένε. Δὲν βάζω πάνω σας ἄλλο βάρος·

**2-25** πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἦξω.

**2-26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν,

**2-27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκευῆ τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου,

**2-28** καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωῖνόν.

**2-29** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

**3-2** γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθνήσκειν· οὐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου.

**3-3** μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τηρεῖ καὶ μετανόησον. ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἦξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ.

**3-4** ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσι, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

**3-5** Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

**3-6** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

**3-7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Δαυῖδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει·

**3-8** οἶδά σου τὰ ἔργα· - ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν,

**2-25** ὁμως αὐτό που ἔχετε κρατήστε το μέχρις οὗτου ἔρθω.

**2-26** Καὶ σ' αὐτόν που νικά καὶ τηρεῖ μέχρι τέλος (ολοκλήρωσης) τὰ ἔργα μου, θα του δώσω ἐξουσία πάνω στα ἔθνη,

**2-27** καὶ θα τους ποιμάνει (τους ανθρώπους τους) με ράβδο σιδερένια, ὅπως τὰ σκευῆ τὰ κεραμικὰ θα συντριβούν, ὅπως κι ἐγὼ ἔχω λάβει ἐξουσία ἀπὸ τον Πατέρα μου,

**2-28** καὶ θα του δώσω τον ἀστέρα τον πρωινό.

**2-29** Ὅποιος ἔχει αὐτὴ ἀς ἀκούσει τι λέγει τὸ Πνεῦμα στις ἐκκλησίες.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

### (Ἐπιστολὴ στην ἐκκλησίαν των Σάρδεων)

Καὶ στον ἀγγελο τῆς ἐκκλησίας που εἶναι στις Σάρδεῖς γράψε: Αὐτὰ λέει ἐκεῖνος που ἔχει τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρες. Ξέρω τὰ ἔργα σου· διότι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζεῖς, ἀλλὰ εἶσαι νεκρός.

**3-2** Γίνου (στα πνευματικά) γρήγορος καὶ στήριξε τὰ λοιπὰ (πρόσωπα) που ἔμελλαν νὰ πεθάνουν, γιατί δὲν ἔχω βρεῖ τὰ ἔργα σου ολοκληρωμένα μπροστά στο Θεό μου.

**3-3** Νὰ θυμάσαι, λοιπόν, πῶς τὰ ἔχεις λάβει καὶ ἀκούσει, καὶ νὰ τὰ τηρεῖς καὶ μετανόησε. Ἀν ὁμως δὲν γίνεις πνευματικά γρήγορος (δηλ. νηφάλιος καὶ πρόθυμος ἐκτελεστής των ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ), θα ἔρθω ἐναντίον σου σαν κλέφτης, καὶ δε θα γνωρίσεις ποια ὥρα θα ἔρθω ἐναντίον σου.

**3-4** Ἀλλὰ ἔχεις λίγα ὀνόματα ἀνθρώπων στις Σάρδεῖς που δε μόλυναν τὰ ρούχα τους καὶ θα περπατήσουν μαζί μου με λευκά, γιατί εἶναι ἄξιοι.

**3-5** Αὐτός που νικά ἔτσι, θα ντυθεῖ με ρούχα λευκά καὶ δὲν θα εξαλείψω τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὴ βίβλο τῆς ζωῆς, καὶ θα ὁμολογήσω τὸ ὄνομά του μπροστά στον Πατέρα μου καὶ μπροστά στους ἀγγέλους του.

**3-6** Ὅποιος ἔχει αὐτὴ ἀς ἀκούσει τι λέγει τὸ Πνεῦμα στις ἐκκλησίες.

### (Ἐπιστολὴ στην ἐκκλησίαν τῆς Φιλαδέλφειας)

**3-7** Καὶ στον ἀγγελο τῆς ἐκκλησίας στη Φιλαδέλφεια γράψε. Αὐτὰ λέει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, που ἔχει τὸ κλεῖδι τοῦ Δαβὶδ, που ἀνοίγει καὶ κανεὶς δε θα (μπορέσει νὰ) κλείσει, καὶ που κλείνει καὶ κανεὶς δὲν θα (μπορέσει νὰ) ἀνοίξει.

**3-8** Ξέρω τὰ ἔργα σου· Ἰδοὺ, ἔχω δώσει μπροστά σου θύρα ἀνοιγμένη, που κανεὶς δε μπορεῖ νὰ τὴν κλείσει. Γιατί ἔχεις μικρὴ δύναμη, ἀλλὰ

καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

**3-9** ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε.

**3-10** ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

**3-11** ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

**3-12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. **3-13** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

**3-14** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικεῖα ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

**3-15** οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἢ ἢ ζεστός

**3-16** οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. **3-17** ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, **3-18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλη καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλύριον ἵνα ἐγχαρίσῃ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς.

**3-19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον.

**3-20** ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν

τῆρησες τὸν λόγο μου καὶ δὲν ἀρνήθηκες τὸ ὄνομά μου.

**3-9** Ἰδοὺ, σου δίνω ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, αὐτοὺς που λένε τους εαυτοὺς τους πως εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι ἀλλὰ ψεύδονται. Να, θα τους κάνω νὰ ἐρθοῦν καὶ νὰ προσκυνήσουν μπροστὰ στα πόδια σου καὶ νὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ σε ἀγάπησα.

**3-10** Ἐπειδὴ φύλαξες τὸν λόγο μου νὰ ἔχεις ὑπομονή, κι ἐγὼ θὰ σε φυλάξω ἀπὸ τὴν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ που μέλλει νὰ ἐρχεταὶ πάνω σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιὰ νὰ πειράξῃ αὐτοὺς που κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ.

**3-11** Ἐρχομαι γρήγορα· κράτα αὐτὸ που ἔχεις, γιὰ νὰ μὴν πάρει κανεὶς τὸ στέφανό σου.

**3-12** Αὐτὸν που νικά θὰ τον κάνω στῦλο μέσα στο ναὸ τοῦ Θεοῦ μου καὶ ἐξω δε θὰ βγεῖ πια. Καὶ θὰ γράψω πάνω του τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλης τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινούργιας Ἱερουσαλήμ, που κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὸ Θεὸ μου· καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούργιο.

**3-13** Ὅποιος ἔχει αὐτὴν ἀκούσει τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες.

#### (Ἐπιστολὴ στὴν ἐκκλησίαν τῆς Λαοδικεῖας)

**3-14** Καὶ στὸν ἀγγελο τῆς ἐκκλησίας στὴ Λαοδικεῖα γράψε. Αὐτὰ λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

**3-15** Ξέρω τὰ ἔργα σου· ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός. Ἐπρεπε νὰ ἦσουν ψυχρὸς ἢ ζεστός.

**3-16** Ἐτσι, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς καὶ οὔτε (εἶσαι) ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω νὰ σε αποβάλλω σαν ἐμετό ἀπὸ τὸ στόμα μου.

**3-17** Γιὰτί λες ὅτι πλούσιός εἶμαι καὶ ἔχω πλουτίσει καὶ ἀπὸ τίποτα δὲν ἔχω ἀνάγκη, καὶ δὲν ξέρεις ὅτι ἐσύ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός καὶ φτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός.

**3-18** Σε συμβουλεύω νὰ αγοράσεις ἀπὸ ἐμένα χρυσάφι που ἔχει πυρακτωθεῖ καὶ καθαριστεῖ ἀπὸ τὴν φωτιά, γιὰ νὰ πλουτίσεις, καὶ ρούχα λευκά, γιὰ νὰ ντυθεῖς καὶ νὰ μὴ φανερωθεῖ ἡ ντροπὴ τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλύριο, ὥστε νὰ χρίσεις τοὺς ὀφθαλμούς σου, γιὰ νὰ βλέπεις.

**3-19** Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ἐχε ζήλο, λοιπόν, καὶ μετανόησε.

**3-20** Ἰδοὺ, ἔχω σταθεῖ μπροστὰ στὴ θύρα καὶ κτυπῶ. Ἀν κάποιος ἀκούσει τὴ φωνὴ μου καὶ ἀνοίξῃ τὴ θύρα, τότε θὰ εἰσέλθω πρὸς αὐτὸν καὶ

καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. **3-21** Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσει μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. **3-22** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

**Μ**ετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἠκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· ἀνάβα ὧδε καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

**4-2** καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος,

**4-3** ὅμοιος ὄρασει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ· καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου, ὁμοίως ὄρασις σμαραγδίνων.

**4-4** καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους τοὺς εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

**4-5** καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ·

**4-6** καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα γυάλινη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν·

**4-7** καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· **4-8** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἐν αὐτῶν ἔχον ἀνά πτέρυγας ἕξ, κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

**4-9** Καὶ ὅταν δῶσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ

θα δειπνήσω μαζί του και αυτός μαζί μου.

**3-21** Σ' αὐτόν που νικά θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στο θρόνο μου, ὅπως κι ἐγὼ νίκησα και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στο θρόνο του.

**3-22** Ὅποιος ἔχει αὐτί ας ἀκούσει τι λέγει το Πνεῦμα στις ἐκκλησίες.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

### (Ἡ οὐράνια λατρεία)

**Μ**ετὰ ἀπὸ αὐτὰ κοίταξα, και να, θύρα ἀνοιγμένη στον οὐρανό, και η φωνή η πρώτη που ἀκουσα να μιλά σαν σάλπιγγα μαζί μου, να λέει. Ἀνέβα εδῶ και θα σου δεῖξω ὅσα πρέπει να γίνουν μετὰ ἀπὸ αὐτά.

**4-2** Τότε ἀμέσως ἦρθα σε πνευματικὴ κατάσταση, και ἰδοὺ, θρόνος ἦταν τοποθετημένος στον οὐρανό, και πάνω στο θρόνο κάποιος καθισμένος,

**4-3** ὁμοιος στη θέα με το λίθο ἰάσπη και με σάρδιο· και οὐράνιο τόξο (ἀπλωμένο) κυκλικὰ του θρόνου, καθὼς και θέα ἀπὸ σμαράγδια.

**4-4** Και κυκλικὰ γύρω στο θρόνο, θρόνοι εἴκοσι τέσσερις, και πάνω στους θρόνους καθισμένους εἴκοσι τέσσερις πρεσβυτέρους (γέροντες), ντυμένους με ρούχα λευκά, και πάνω στα κεφάλια τους στεφάνια χρυσά.

**4-5** Και ἀπὸ το θρόνο βγαίνουν ἀστραπές και φωνές και βροντές· και ἑπτὰ πύρινες λαμπάδες καίνε μπροστὰ στο θρόνο, που εἶναι τα ἑπτὰ πνεύματα του Θεοῦ.

**4-6** Και μπροστὰ στο θρόνο σαν θάλασσα γυάλινη, ὁμοια με κρύσταλλο. Και στο μέσο του θρόνου και κυκλικὰ γύρω ἀπὸ το θρόνο, τέσσερα ζῶα (ὄντα με ἰδιαίτερη ζωντάνια), γεμάτα ὀφθαλμούς ἀπὸ μπροστὰ και ἀπὸ πίσω.

**4-7** Και το πρῶτο ον το γεμάτο ζωὴ εἶναι ὁμοιο με λέοντα και το δεύτερο ον ὁμοιο με μοσχάρι και το τρίτο ον ἔχει το πρόσωπο σαν ἀνθρώπου και το τέταρτο ον εἶναι ὁμοιο με αετὸ που πετάει.

**4-8** Και τα τέσσερα ζῶα (γεμάτα ζωὴ ὄντα), το καθένα τους ξεχωριστὰ ἔχει ἀπὸ ἕξι φτερούγες, ἐνὼ κυκλικὰ και ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτα ὀφθαλμούς. Και ἀνάπαυση δὲν ἔχουν ἡμέρα και νύχτα λέγοντας. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, που υπήρχε και υπάρχει και θα υπάρχει πάντα, και ὁ (διαρκῶς) ἐρχόμενος (με τη Χάρη Του).

**4-9** Και ὅταν δώσουν τα γεμάτα ζωὴ ὄντα, δόξα και τιμὴ και εὐχαριστία σ' Αὐτόν που κάθεται

θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, **4-10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες·

**4-11** ἄξιός εἰ, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

**Κ**αὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ, **5-2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλη· τίς ἄξιός ἐστιν ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

**5-3** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό.

**5-4** καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός ἐυρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό.

**5-5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυῖδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **5-6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, αἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀποστελλόμενα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

**5-7** καὶ ἦλθε καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

**5-8** καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· **5-9** καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες· ἄξιός εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ

πάνω στο θρόνο, που ζει στους αιώνες των αιώνων,

**4-10** θα πέσουν οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι μπροστά σ' Αυτόν που κάθεται πάνω στο θρόνο, και θα προσκυνήσουν τον ζωντανό στους αιώνες των αιώνων (Θεό), και θα ακουμπήσουν τα στεφάνια τους μπροστά στο θρόνο λέγοντας.

**4-11** Ἄξιός εἰσαι, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας, να λάβεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη, γιατί εσύ ἔχτισες τα πάντα και εξαιτίας του θελήματός σου υπήρξαν και χτίστηκαν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

### (Το Ἀρνίον καὶ τὸ σφραγισμένο βιβλίον)

**Κ**αι εἶδα στο δεξι χέρι εκείνου που κάθεται πάνω στο θρόνο ἓνα βιβλίον γραμμένο ἀπὸ μέσα και ἀπὸ ἔξω, πολὺ καλὰ σφραγισμένο με ἑπτὰ σφραγίδες.

**5-2** Καὶ εἶδα ἄγγελο ἰσχυρό να διακηρύσσει με μεγάλη φωνή. Ποιὸς εἶναι ἄξιός να ἀνοίξει τὸ βιβλίον και να λύσει τις σφραγίδες του;

**5-3** Καὶ κανεὶς δεν μπορούσε στον οὐρανό, οὔτε πάνω στη γη, οὔτε κάτω ἀπὸ τη γη να ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε να τὸ βλέπει.

**5-4** Καὶ ἐκλαίγα πολὺ, γιατί κανεὶς ἄξιός δε βρέθηκε να ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε να τὸ βλέπει.

**5-5** Καὶ ἓνας ἀπὸ τους πρεσβυτέρους μού λέει. Μην κλαῖς· ἰδοὺ, νίκησε ὁ λέοντας που εἶναι ἀπὸ τη φυλὴ του Ἰούδα (γιου του πατριάρχη Ἰακώβ), ἡ ρίζα του Δαβὶδ, για να ἀνοίξει τὸ βιβλίον και τις ἑπτὰ σφραγίδες του.

**5-6** Καὶ εἶδα ἀνάμεσα στο θρόνο και τις τέσσερις ζωντανές υπάρξεις και ἀνάμεσα στους πρεσβυτέρους, Ἀρνίον να ἔχει σταθεῖ σαν σφαγμένο, ἔχοντας κέρατα ἑπτὰ και ὀφθαλμούς ἑπτὰ, τα ὁποῖα εἶναι τα ἑπτὰ πνεύματα του Θεοῦ που ἀποστέλλονται σε ὅλη τη γη.

**5-7** Καὶ ἦρθε και ἔλαβε (τὸ βιβλίον) ἀπὸ τὸ δεξι χέρι εκείνου που κάθεται πάνω στο θρόνο.

**5-8** Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸ βιβλίον, τα τέσσερα ὄντα τα γεμάτα ζωὴ και οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι ἔπεσαν μπροστά στο Ἀρνίον ἔχοντας ὁ καθένας κιθάρα και φιάλες χρυσές γεμάτες θυμιάματα, που εἶναι οἱ προσευχές των ἁγίων.

**5-9** Καὶ ψάλλουν ᾠδὴ καινούργια λέγοντας. Ἄξιός εἰσαι να λάβεις τὸ βιβλίον και ν' ἀνοίξεις τις σφραγίδες του, γιατί σφάχτηκες και μας ἀγόρασες για τὸ Θεὸ με τὸ αἷμα σου, ἀπὸ κάθε φυλὴ και γλῶσσα και λαὸ και ἔθνος



αίματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,

**5-10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **5-11** καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

**5-12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

**5-13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστί, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **5-14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, ἀμήν· καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

**Κ**αὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἐπτὰ σφραγίδων· καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχου.

**6-2** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ.

**6-3** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· ἔρχου. **6-4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **6-5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

**6-6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

**5-10** καὶ τοὺς ἕκανες (ὄσους εξαγόρασες) βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ μας, καὶ θα βασιλέψουν (πνευματικά) στη γη.

**5-11** Καὶ εἶδα, καὶ ἀκουσα σαν φωνὴ ἀγγέλων πολλῶν κυκλικά, γύρω ἀπὸ το θρόνο καὶ ἀπὸ τα ὄντα τα γεμάτα ζωή, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους. Καὶ ἦταν ὁ ἀριθμὸς τοὺς μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

**5-12** λέγοντας με μεγάλη φωνή. Ἄξιο εἶναι το Ἀρνίο το σφαγμένο να λάβει τη δύναμη καὶ τον πλοῦτο καὶ τη σοφία καὶ τη ἰσχὺ καὶ την τιμὴ καὶ τη δόξα καὶ την εὐλογία.

**5-13** Καὶ κάθε κτίσμα που υπάρχει στον οὐρανὸ καὶ πάνω στη γη καὶ κάτω ἀπὸ τη γη καὶ πάνω στη θάλασσα, καὶ ὅσα εἶναι μέσα σ' αὐτὰ ὅλα τα ἀκουσα να λένε. Σ' αὐτὸν που κάθεταὶ πάνω στο θρόνο καὶ στο Ἀρνίο (ανήκει) ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ το κράτος στους αἰῶνες των αἰώνων.

**5-14** Καὶ τα τέσσερα ὄντα τα γεμάτα ζωὴ ἔλεγον. Ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσκύνησαν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

### (Οἱ ἐπτὰ σφραγίδες)

**Κ**αὶ εἶδα, ὅταν ἀνοίξε το Ἀρνίο μια ἀπὸ τις ἐπτὰ σφραγίδες, τότε ἀκουσα ἕνα ἀπὸ τα τέσσερα ὄντα τα γεμάτα ζωὴ να λέει, σαν φωνὴ (με τη δύναμη) βροντῆς. Ἐλα.

**6-2** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ αὐτός που κάθεταὶ πάνω του να ἔχει τόξο, καὶ του δόθηκε στεφάνι καὶ ἐξῆλθε (εμφανίστηκε στο προσκήνιο της ιστορίας) νικῶντας καὶ για να νικήσει (οριστικά ως το τέλος).

**6-3** Καὶ ὅταν ἀνοίξε τη σφραγίδα τη δεύτερη, ἀκουσα το δεύτερο ὄν, το γεμάτο ζωὴ, να λέει. Ἐλα.

**6-4** Καὶ ἐξῆλθε (εμφανίστηκε στο προσκήνιο της ιστορίας) ἄλλος ἵππος, κοκκινωτός, καὶ σ' αὐτὸν που κάθεταὶ πάνω του δόθηκε να πάρει την εἰρήνη ἀπὸ τη γη καὶ να αλληλοσφαχτοῦν· καὶ του δόθηκε μεγάλη μάχαιρα.

**6-5** Καὶ ὅταν ἀνοίξε τη σφραγίδα την τρίτη, ἀκουσα το τρίτο ὄν το γεμάτο ζωὴ να λέει. Ἐλα. Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἵππος μαύρος, καὶ αὐτός που κάθεταὶ πάνω του να ἔχει ζυγαριά στο χέρι του.

**6-6** Καὶ ἀκουσα σαν μια φωνὴ ἀπὸ το μέσο των τεσσάρων γεμάτων ζωὴ ὄντων να λέει. Ἐνας χοίνικας σιτάρι για ἕνα δηνάριο, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθάρι για ἕνα δηνάριο· ἀλλά το λάδι καὶ το κρασί μην τα πειράξεις.

**6-7** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· ἔρχου.

**6-8** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

**6-9** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀρνίου ἣν εἶχον·

**6-10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλη λέγοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

**6-11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἑκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

**6-12** Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα,

**6-13** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλουσα τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη,

**6-14** καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

**6-15** καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δούλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρουσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπῆλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων,

**6-16** καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου,

**6-17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

**6-7** Καὶ ὅταν ἀνοίξει τὴ σφραγίδα τὴν τέταρτην, ἀκουσα τὴ φωνὴν τοῦ τέταρτου γεμάτου ζωῆ ὄντος νὰ λέει. Ἐλα.

**6-8** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός (δηλ. χλωμός, ἢ κιτρινοπράσινος) καὶ αὐτὸς ποὺ κάθεται πάνω του ἔχει ὄνομα ὁ Θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἀκολουθοῦσε μαζί του. Καὶ του δόθηκε ἐξουσία πάνω στο ἕνα τέταρτο τῆς γῆς, γιὰ νὰ σκοτώσει με ρομφαία (μάχες με ὅπλα) καὶ με λιμό (πείνα) καὶ με θάνατο (κάθε εἶδους) καὶ ἀπὸ τὰ θηρία τῆς γῆς.

**6-9** Καὶ ὅταν ἀνοίξει τὴν πέμπτη σφραγίδα, εἶδα κάτω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο τὶς ψυχὲς τῶν σφαγμένων γιὰ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴ μαρτυρία ποὺ ἔδωσαν (υπερ) τοῦ Ἀρνίου.

**6-10** Καὶ ἔκραξαν με φωνὴ μεγάλη λέγοντας. Ὡς πότε, Δεσπότη ἅγιο καὶ ἀληθινέ, δε θα κρίνεις καὶ δε θα ἐκδικεῖσαι τὸ αἷμα μας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ;

**6-11** Καὶ δόθηκε σε καθέναν ἀπὸ αὐτοὺς στολή λευκή, καὶ τοὺς εἰπώθηκε νὰ ἀναπαυτοῦν ἀκόμα λίγο χρόνο, ὡσὶ τοῦ ολοκληρώσω (τὴ μαρτυρία τους) καὶ οἱ σύνδουλοί τους καὶ οἱ ἀδελφοὶ τους ποὺ πρόκειται νὰ θανατώνονται ὅπως καὶ αὐτοί.

**6-12** Καὶ εἶδα ὅταν ἀνοίξει τὴ σφραγίδα τὴν ἕκτη, καὶ ἐγένετο σεισμός μέγας. Καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μαύρος σαν σάκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο σαν αἷμα.

**6-13** Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν στὴ γῆ ὅπως ἡ συκιά ρίχνει τὰ ἀγούρα πρῶιμα σύκα τῆς, ὅταν σείεται ἀπὸ δυνατό ἀνεμο.

**6-14** Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀποχωρίστηκε (ἀπὸ τὸ στερέωμα) σαν (ἀρχαῖο) βιβλίο ποὺ τυλίγεται ἐλικοειδῶς (κυλινδρικά). Καὶ κάθε ὄρος καὶ νῆσος μετακινήθηκαν ἀπὸ τὸν τόπο τους.

**6-15** Καὶ (τότε) οἱ βασιλιάδες τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροί, καὶ κάθε δούλος καὶ ἐλεύθερος, ἔκρουσαν τοὺς εαυτοὺς τοὺς στὰ σπῆλαια καὶ στοὺς βράχους ποὺ εἶναι στὰ ὄρη.

**6-16** Καὶ λένε στὰ ὄρη καὶ στὰ βράχια. Πέστε πάνω μας καὶ κρύψτε μας ἀπὸ τὸ πρόσωπο ἐκείνου ποὺ κάθεται πάνω στο θρόνο καὶ ἀπὸ τὴν ὀργή του Ἀρνίου.

**6-17** Γιατί ἦρθε ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς τους, καὶ ποῖος μπορεῖ νὰ σταθεῖ (νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει);

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

**Κ**αὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

**7-2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

**7-3** λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**7-4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραήλ·

**7-5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

**7-6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

**7-7** ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

**7-8** ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

**7-9** Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

**7-10** καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλη λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ.

**7-11** καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπесαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

(Οἱ 144.000 Ἰσραηλίτες)

**Κ**αὶ μετὰ αὐτὸ εἶδα τέσσερις ἀγγέλους να στέκονται πάνω στις τέσσερις γωνίες της γης, κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης, για να μην πνέει άνεμος πάνω στη γη μήτε πάνω στη θάλασσα μήτε πάνω σε κανένα δέντρο.

**7-2** Και είδα άλλο ἄγγελο να ανεβαίνει από την ανατολή του ἡλίου, ἔχοντας σφραγίδα τοῦ ζωντανού Θεοῦ, και ἔκραξε με φωνή μεγάλη στους τέσσερις ἀγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, λέγοντας.

**7-3** Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεοῦ μας πάνω στα μέτωπά τους.

**7-4** Και ἄκουσα τον ἀριθμὸ των σφραγισμένων. Ἐκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σφραγισμένοι ἀπὸ κάθε φυλὴ των γιων του Ἰσραήλ.

**7-5** Ἀπὸ τη φυλὴ Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι, ἀπὸ τη φυλὴ Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Γαδ δώδεκα χιλιάδες,

**7-6** ἀπὸ τη φυλὴ Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Νεφθαλίμ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

**7-7** ἀπὸ τη φυλὴ Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

**7-8** ἀπὸ τη φυλὴ Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τη φυλὴ Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

(Οἱ ἀναρίθμητοι σωσμένοι της μεγάλης θλίψης)

**7-9** Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ κύταξα, και να, πλῆθος πολὺ, που να το ἀριθμῆσει κανεὶς δεν μπορούσε, ἀπὸ κάθε ἔθνος και φυλές και λαοὺς και γλώσσες, να ἔχουν σταθεὶ μπροστὰ στο θρόνο και μπροστὰ στο Ἀρνίο, ντυμένους με στολές λευκές και με φοίνικες στα χέρια τους.

**7-10** Και κράζουν με φωνὴ μεγάλη, λέγοντας. Ἡ σωτηρία μας ἀνήκει στο Θεὸ μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Ἀρνίο.

**7-11** Και ὅλοι οἱ ἄγγελοι εἶχαν σταθεὶ κυκλικά γύρω ἀπὸ το θρόνο και τους πρεσβυτέρους και τα τέσσερα ζωντανά ὄντα, και ἔπесαν μπροστὰ στο θρόνο με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν το Θεό,

**7-12** λέγοντες· ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

**7-13** Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἦλθον;

**7-14** καὶ εἶρηκα αὐτῶ· κύριέ μου, σὺ οἶδας· καὶ εἶπέ μοι· οὗτοι εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

**7-15** διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

**7-16** οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, **7-17** ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶριον.

**8-2** Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

**8-3** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

**8-4** καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

**8-5** καὶ εἶληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν. καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

**8-6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

**7-12** λέγοντας· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἀνήκουν στο Θεό μας στους αἰῶνες των αἰώνων· ἀμήν.

**7-13** Καὶ ἀποκρίθηκε ἓνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, λέγοντάς μου· Αὐτοὶ οἱ ντυμένοι με τὶς στολές τὶς λευκές, ποιοὶ εἶναι καὶ ἀπὸ ποῦ ἦρθαν;

**7-14** Καὶ εἶπα σ' αὐτόν· Κύριέ μου, ἐσύ ξέρεις· Καὶ μου εἶπε· Αὐτοὶ εἶναι που ἐρχονται ἀπὸ τὴ θλίψη τὴ μεγάλη, καὶ ἔπλυναν τὶς στολές τους καὶ τὶς λεύκαναν μέσα στο αἷμα τοῦ Ἀρνίου.

**7-15** Γι' αὐτὸ εἶναι μπροστὰ στο θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ τον λατρεύουν ἡμέρα καὶ νύχτα μέσα στο ναὸ τοῦ, καὶ αὐτὸς που κάθεται πάνω στο θρόνο θ' ἀπλώσει τὴ σκηνή του πάνω τους.

**7-16** Δε θα πεινάσουν πια, οὔτε πλέον θα διψάσουν, οὔτε θα πέσει πάνω τους ὁ ἥλιος οὔτε οιοδήποτε καύμα.

**7-17** Γιατί τὸ Ἀρνίον που βρίσκεται καταμεσῆς τοῦ θρόνου θα τοὺς ποιμανεῖ καὶ θα τοὺς ὀδηγήσει σε πηγές με νερά ζωῆς· καὶ θα ἐξαλείψει ὁ Θεὸς κάθε δάκρυ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τους.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η

### (Ἡ ἑβδόμη σφραγίδα καὶ τὸ χρυσὸ θυμιατήρι)

Καὶ ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴν ἑβδόμη, ἐγένετο σιγὴ στὸν Οὐρανὸ περίπου μισή ὥρα.

**8-2** Καὶ εἶδα τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους που εἶχαν σταθεῖ μπροστὰ στο Θεό, καὶ τοὺς δόθηκαν ἑπτὰ σάλπιγγες.

**8-3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦρθε καὶ στάθηκε δίπλα στο θυσιαστήριον, ἔχοντας θυμιατὸ χρυσό, καὶ τοῦ δόθηκαν θυμιάματα πολλά, γιὰ νὰ τὰ προσφέρει με τὶς προσευχές τῶν ἁγίων Πάντων πάνω στο θυσιαστήριον τὸ χρυσό που εἶναι μπροστὰ στο θρόνο.

**8-4** Καὶ ἀνέβηκε ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων με τὶς προσευχές τῶν ἁγίων ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου μπροστὰ στο Θεό.

**8-5** Καὶ ἔλαβε ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήρι καὶ τὸ γέμισε ἀπὸ τὴ φωτιά τοῦ (ουρανοῦ) θυσιαστηρίου καὶ τὴν ἔριξε στὴ γῆ. Καὶ ἐγέναν βροντές καὶ φωνές καὶ ἀστραπές καὶ σεισμός.

### (Οἱ ἑπτὰ σάλπιγγες)

**8-6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, που ἔχουν τὶς ἑπτὰ σάλπιγγες, ετοιμάστηκαν γιὰ νὰ σαλπίσουν.

**8-7** Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

**8-8** Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα,

**8-9** καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

**8-10** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

**8-11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

**8-12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φανῇ ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

**8-13** Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς αἰετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαί, οὐαί, οὐαί τοῖς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

**9-1** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου,

**9-2** καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

**9-3** καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·

**9-4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν

**8-7** Καὶ ὁ πρῶτος σάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ φωτιά ἀνακατεμένα με αἷμα καὶ ρίχτηκαν στη γη. Καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς γῆς κατακάηκε καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν δέντρων κατακάηκε καὶ κάθε χλωρὸ χορτάρι κατακάηκε.

**8-8** Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος σάλπισε, καὶ σαν ὄρος μεγάλο που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα. Καὶ ἐγένετο τὸ ἕνα τρίτο τῆς θαλάσσης αἷμα,

**8-9** καὶ πέθανε τὸ ἕνα τρίτο ἀπὸ τὰ κτίσματα (δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ) που εἶναι μέσα στη θάλασσα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ψυχές, καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν πλοίων καταστράφηκε.

**8-10** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος σάλπισε: καὶ ἔπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἕνας ἀστέρας μεγάλος που καίγεται σαν λαμπάδα καὶ ἔπεσε πάνω στο ἕνα τρίτο τῶν ποταμῶν καὶ πάνω στις πηγές τῶν νερῶν.

**8-11** Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρα λέγεται ὁ Ἄψινθος (ὅπως καὶ τὸ φυτὸ με τὴν κατάπικρη γεύση, τὴν ἀψιθιά). Καὶ ἐγένετο τὸ ἕνα τρίτο τῶν νερῶν σαν ἄψινθος καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πέθαναν ἀπὸ τὰ νερά, γιατί πικράθηκαν.

**8-12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ χτυπήθηκε τὸ ἕνα τρίτο τοῦ ἡλίου καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς σελήνης καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν ἀστεριῶν, γιὰ νὰ σκοτεινιάσει τὸ ἕνα τρίτο ἀπὸ αὐτά, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴ φωτίσει κατὰ τὸ ἕνα τρίτο τῆς καὶ ἡ νύχτα παρόμοια.

**8-13** Καὶ εἶδα, καὶ ἄκουσα ἕναν αἰετὸ νὰ πετάει μεσουράνα, λέγοντας με φωνὴ μεγάλη. Οὐαί (αλοῖμονο), οὐαί, οὐαί σ' αὐτοὺς που κατοικοῦν πάνω στη γῆ ἀπὸ τις ὑπόλοιπες φωνές τῆς σάλπιγγας τῶν τριῶν ἀγγέλων που πρόκειται νὰ σαλπίσουν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ

**9-1** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ εἶδα ἀστέρα νὰ ἔχει πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στη γῆ, καὶ τοῦ δόθηκε τὸ κλεῖδί τοῦ πηγαδιοῦ τῆς ἀβύσσου (τοῦ χωρὶς βυθοῦ χάους).

**9-2** Καὶ ἀνοίξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου καὶ ἀνέβηκε καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι σαν καπνὸς ἀπὸ καμίνι που καίει με (μεγάλῃ) φωτιά, καὶ σκοτείνιασε ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀέρας ἀπὸ τὸν καπνὸ τοῦ πηγαδιοῦ.

**9-3** Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸ βγήκαν ἀκρίδες στη γῆ, καὶ τοὺς δόθηκε ἐξουσία σαν αὐτὴν που ἔχουν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς.

**9-4** Καὶ τοὺς εἰπώθηκε νὰ μὴ βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὔτε κανένα φυτὸ χλωρὸ, οὔτε

δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**9-5** καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παῖση ἄνθρωπον.

**9-6** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

**9-7** καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσίῳ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων,

**9-8** καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν,

**9-9** καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

**9-10** καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

**9-11** ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

**9-12** Ἡ οὐαὶ ἢ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

**9-13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **9-14** λέγοντος τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ· ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

**9-15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

**9-16** καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου δύο μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

κανένα δέντρο, παρὰ μόνο τοὺς ἀνθρώπους που δεν ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ πάνω στα μέτωπά τους.

**9-5** Καὶ τοὺς δόθηκε ἐντολὴ νὰ μὴ τοὺς σκοτώσουν, ἀλλὰ νὰ βασανιστοῦν πέντε μῆνες· καὶ ὁ βασανισμὸς τοὺς εἶναι σαν βασανισμὸς σκορπιοῦ ὅταν πληγώσῃ ἄνθρωπο.

**9-6** Καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες θὰ ζητήσουν οἱ ἄνθρωποι τὸ θάνατο, ἀλλὰ δεν θὰ τον βρουν, καὶ θὰ ἐπιθυμήσουν νὰ πεθάνουν (για νὰ γλυτώσουν), ἀλλὰ θὰ φεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ αὐτοὺς.

**9-7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων εἶναι ὅμοια με ἵππους που εἶναι ἔτοιμοι για πόλεμο, καὶ πάνω στα κεφάλια τοὺς εἶναι σαν στέφανοι ὅμοιοι με χρυσό, καὶ τὰ πρόσωπά τοὺς σαν πρόσωπα ἀνθρώπων.

**9-8** Καὶ εἶχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικῶν, καὶ τὰ δόντια τοὺς ἦταν σαν τῶν λιονταριῶν.

**9-9** Καὶ εἶχαν θώρακες (προστατευτικὴ κάλυψη) σαν θώρακες σιδερένιους, καὶ ὁ θόρυβος τῶν πτερυγῶν τοὺς σαν θόρυβος ἀρμάτων με ἵππους πολλοὺς που τρέχουν σε πόλεμο.

**9-10** Καὶ ἔχουν οὐρές ὅμοιες με σκορπιούς καὶ κεντριά, καὶ με τὶς οὐρές τοὺς ἔχουν τὴ δύναμη νὰ βλάψουν τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνες.

**9-11** Ἐχουν πάνω τοὺς βασιλιά τὸν ἄγγελο τῆς ἀβύσσου· τὸ ὄνομά του Ἑβραϊκὰ εἶναι Ἀβαδδών, στὴν δε Ἑλληνικὴ ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

**9-12** Το οὐαί, (αλοίμονο), τὸ ἓνα πέρασε· ἰδοὺ, ἔρχονται ἀκόμα δύο οὐαὶ κατόπιν.

**9-13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ ἄκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσερα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ, που εἶναι μπροστὰ στο Θεό,

**9-14** νὰ λέει στὸν ἕκτο ἄγγελο που ἔχει τὴ σάλπιγγα. Λύσε τοὺς τέσσερις ἀγγέλους τοὺς δεμένους πάνω στὸν ποταμὸ τὸ μεγάλο, τὸν Εὐφράτη.

**9-15** Καὶ λύθηκαν οἱ τέσσερις ἄγγελοι, οἱ προετοιμασμένοι γι' αὐτὴν τὴν ὥρα καὶ ἡμέρα καὶ μῆνα καὶ χρονιά, για νὰ σκοτώσουν τὸ ἓνα τρίτο τῶν ἀνθρώπων.

**9-16** Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ εἶναι διακόσια ἑκατομμύρια (2x10.000x10.000), ἄκουσα τὸν ἀριθμὸ τοὺς.

**9-17** καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄρασει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ’ αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον

**9-18** ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

**9-19** ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

**9-20** καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν,

**9-21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρὸς,

**10-2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεφγμένον. καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,

**10-3** καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη ὡσπερ λέων μυκᾶται. καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

**10-4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψης.

**10-5** Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χειρᾶ αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανὸν

**9-17** Καὶ μ’ αὐτὸν τρόπον εἶδα τοὺς ἵππους στὴν ὄραση καὶ αὐτοὺς που κάθονται πάνω τους: Να ἔχουν θώρακες πύρινους (κόκινους) καὶ υακίνθινους (γαλάζιους) καὶ θειαφένιους (κιτρινωπούς)· καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἵππων σαν κεφάλια λιονταριῶν, καὶ ἀπὸ τὰ στόματά τους βγαίνει φωτιά καὶ καπνὸς καὶ θειάφι.

**9-18** Ἀπὸ τὶς τρεῖς τούτες πληγές σκοτώθηκαν τὸ ἓνα τρίτο τῶν ἀνθρώπων, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ τὸν καπνὸ καὶ τὸ θειάφι που βγαίνει ἀπὸ τὰ στόματά τους.

**9-19** Γιατί ἡ δύναμη τῶν ἵππων εἶναι στὸ στόμα τους καὶ στὶς ουρὲς τους· γιατί οἱ ουρὲς τους εἶναι ὅμοιες με φίδια που ἔχουν κεφάλια καὶ με αὐτὲς βλάπτουν.

**9-20** Καὶ οἱ υπόλοιποι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, που δὲν σκοτώθηκαν με τὶς πληγὲς αὐτὲς, δὲν μετάνιωσαν (για νὰ μεταστραφοῦν) ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους, ὥστε νὰ μὴν προσκυνήσουν τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσά, καὶ τὰ ἀργυρά, καὶ τὰ χάλκινα, καὶ τὰ λίθινα, καὶ τὰ ξύλινα, που οὔτε νὰ βλέπουν μποροῦν, οὔτε νὰ ἀκούνε, οὔτε νὰ περπατοῦν.

**9-21** Καὶ δε μετάνιωσαν ἀπὸ τοὺς φόνους που ἔκαναν, οὔτε ἀπὸ τὶς μαγείες τους, οὔτε ἀπὸ τὴν πορνεία τους, οὔτε ἀπὸ τὶς κλεψιές τους.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

### (Ὁ ἰσχυρὸς ἄγγελος, καὶ τὸ μικρὸ βιβλίον)

Καὶ εἶδα ἄλλο ἄγγελο, ἰσχυρὸ, νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ντυμένο με νεφέλη, καὶ τὸ οὐράνιο τόξο πάνω στὸ κεφάλι του, καὶ τὸ πρόσωπό του σαν τὸν ἥλιο, καὶ τὰ πόδια του σαν πύρινοι στύλοι,

**10-2** καὶ ἔχει στὸ χέρι του ἓνα βιβλίον ανοιγμένο. Καὶ ἔθεσε τὸ πόδι του τὸ δεξιὸ πάνω στὴ θάλασσα καὶ τὸ ἀριστερὸ πάνω στὴ γῆ,

**10-3** καὶ ἔκραξε με φωνὴ μεγάλη ὅπως ακριβῶς βρυχιέται τὸ λιοντάρι. Καὶ ὅταν ἔκραξε, λαλήσανε οἱ ἐπτὰ βροντὲς τὶς δικὲς τους φωνές.

**10-4** Καὶ ὅταν λαλήσανε οἱ ἐπτὰ βροντὲς, ἐπρόκειτο νὰ γράφω. Ἀλλὰ ἀκουσα φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ νὰ λέει. Σφράγισε αὐτὰ που λαλήσανε οἱ ἐπτὰ βροντὲς καὶ μὴν τὰ γράψεις.

**10-5** Καὶ ὁ ἄγγελος, που εἶδα νὰ στέκεται πάνω στὴ θάλασσα καὶ πάνω στὴ γῆ, σήκωσε τὸ χέρι του τὸ δεξιὸ στὸν οὐρανὸ

**10-6** καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται. **10-7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας.

**10-8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσα· ὕπαγε λάβε τὸ βιβλιδάριον τὸ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

**10-9** καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλιδάριον. καὶ λέγει μοι· λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

**10-10** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

**10-11** καὶ λέγουσί μοι· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ λέγων· ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ·

**11-2** καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

**11-3** καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεῦσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκου.

**11-4** οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῆς γῆς ἐστῶσαι. **11-5** καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις θέλει αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **11-6** οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν τὸν οὐρανὸν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν,

**10-6** καὶ ορκίστηκε σ' Αὐτόν που ζεῖ στους αἰῶνες των αἰώνων, ο οποίος ἔκτισε τον ουρανὸ καὶ ὅσα υπάρχουν σ' αὐτόν, καὶ τὴ γῆ καὶ ὅσα υπάρχουν σ' αὐτήν, καὶ τὴ θάλασσα καὶ ὅσα υπάρχουν σ' αὐτήν, ὅτι χρόνος πια δὲν υπάρχει.

**10-7** Ἀλλὰ στις ἡμέρες τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλει νὰ σαλπίζει, τότε ἐπιτελέστηκε τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγέλισε (χαροποιᾷ προανάγγειλε) στους δικούς του δούλους, τους προφῆτες.

**10-8** Καὶ ἡ φωνὴ που ἀκούσα ἀπὸ τον ουρανὸ πάλι μιλά μαζί μου καὶ λέει. Πήγαινε, λάβε τὸ μικρὸ βιβλίον τὸ ανοιγμένο στο χέρι τοῦ ἀγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα καὶ πάνω στη γῆ.

**10-9** Καὶ πήγα πρὸς τον ἄγγελο, λέγοντάς του νὰ μου δώσει τὸ βιβλίον τὸ μικρὸ. Καὶ μου λέει. Λάβε καὶ κατάφαγέ το· καὶ θὰ σου πικράνει τὴν κοιλιά, ἀλλὰ στο στόμα σου θὰ εἶναι γλυκὸ σαν μέλι.

**10-10** Καὶ ἔλαβα τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου καὶ τὸ κατάφαγα καὶ ἦταν στο στόμα μου σαν μέλι γλυκὸ· ἀλλὰ ὅταν τὸ ἔφαγα, πικράθηκε ἡ κοιλία μου.

**10-11** Καὶ μου λένε. Πρέπει πάλι νὰ προφητέψῃς σε λαοὺς καὶ σε ἔθνη καὶ σε γλώσσες καὶ σε βασιλιάδες πολλοῦς.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ

### (Οἱ δύο μάρτυρες)

Καὶ μου δόθηκε καλάμι (μετρήματος) ὅμοιο με ραβδί, λέγοντάς μου. Σήκω καὶ μέτρησε τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκείνους που προσκυνοῦν μέσα σ' αὐτόν.

**11-2** Ἀλλὰ τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ναοῦ, βγάλ' τὴν ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον καὶ μὴ τὴν μετρήσῃς, γιατί δόθηκε στα ἔθνη, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγία θὰ πατήσουν σαράντα δύο μῆνες.

**11-3** Καὶ θὰ δώσω στους δύο μάρτυρές μου καὶ θὰ προφητέψουν χίλιες διακόσιες ἐξήντα ἡμέρες ντυμένοι με σάκκου.

**11-4** Αὐτοὶ εἶναι οἱ δύο ἐλιές (τοῦ προφ. Ζαχαρία, δ'3) καὶ οἱ δύο λυχνίες που στέκονται μπροστά στον Κύριον τῆς γῆς.

**11-5** Καὶ ἀν κάποιος θέλει νὰ τους βλάψῃ, φωτιά βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ κατατρώει τους ἐχθρούς τους. Καὶ ἀν κάποιος θελήσῃ νὰ τους βλάψῃ, με τὸν ἴδιον τρόπο πρέπει αὐτὸς νὰ σκοτωθεῖ.

**11-6** Αὐτοὶ ἔχουν τὴν ἐξουσία νὰ κλείσουν τὸν ουρανὸ, γιὰ νὰ μὴν πέφτῃ βροχὴ κατὰ τις ἡμέρες τῆς προφητείας τους. Καὶ ἔχουν ἐξουσία πάνω



καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξει τὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ, ὅσάκις ἐὰν θελήσωσι.

**11-7** καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει αὐτούς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

**11-8** καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη.

**11-9** καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν τὸ πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήμα.

**11-10** καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφήται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

**11-11** καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

**11-12** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς· ἀνάβητε ὧδε. καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

**11-13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τοῖς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **11-14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἰδοὺ ἔρχεται ταχύ.

**11-15** Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι· ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**11-16** καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, οἱ κάθονται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

στα νερά να τα μετατρέπουν σε αἷμα και να χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή ὅσες φορές κι αν θελήσουν.

**11-7** Και ὅταν επιτελέσουν τη μαρτυρία τους, το θηρίο που ανεβαίνει ἀπὸ τὴν ἀβυσσο θα κάνει με αὐτούς πόλεμο και θα τους νικήσει (στο υλικό πεδίο, γιατί οἱ ἄνθρωποι δεν θα υπακούσουν στους προφῆτες και θα ἀναδείξουν παγκόσμιο ἄρχοντα το θηρίο, δηλ. τον Αντίχριστο) και θα τους σκοτώσει.

**11-8** Και το πτώμα τους θα κείτεται στην πλατεία τῆς πόλης τῆς μεγάλης, που καλεῖται πνευματικά Σόδομα και Αἴγυπτος, ὅπου και ο Κύριός τους σταυρώθηκε.

**11-9** Και βλέπουν (οἱ ἄνθρωποι) ἀπὸ τους λαούς και φυλές και γλώσσες και ἔθνη το πτώμα τους τρεισήμισι ἡμέρες, και δεν θα αφήνουν τα πτώματά τους να τεθοῦν σε μνήμα.

**11-10** Και ὅσοι κατοικοῦν πάνω στη γη χαίρονται γι' αὐτούς, και ευχαριστιοῦνται, και δῶρα θα στείλουν ο ἕνας στον ἄλλο, γιατί αὐτοὶ οἱ δύο προφῆτες βασάνισαν (με το ελεγκτικό τους κήρυγμα και τα θαύματα που προκαλοῦσαν φόβο) ὅσους κατοικοῦν πάνω στη γη.

**11-11** Και μετὰ τις τρεισήμισι ἡμέρες, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ το Θεό εἰσῆλθε μέσα τους, και στάθηκαν πάνω στα πόδια τους, και μέγας φόβος ἔπεσε πάνω σ' αὐτούς που τους ἐβλεπαν.

**11-12** Και ἀκουσα φωνή μεγάλη ἀπὸ τον ουρανὸ να τους λέει. Ανεβείτε εδῶ. Και ἀνέβηκαν στον ουρανὸ μέσα στη νεφέλη, και τους εἶδαν οἱ ἐχθροὶ τους.

**11-13** Και ἐκείνη την ἡμέρα ἐγινε μέγας σεισμὸς, και ἔπεσε το ἕνα δέκατο τῆς πόλης, και σκοτώθηκαν κατὰ το σεισμὸ ἑπτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι, και οἱ λοιποὶ (ἐπειδὴ) γέμισαν ἀπὸ φόβο, τότε ἔδωσαν δόξα στο Θεό του ουρανοῦ.

**11-14** Το οὐαὶ (αλοῖμονο) το δεύτερο πέρασε· ἰδοὺ, το οὐαὶ το τρίτο ἔρχεται γρήγορα.

### (Ἡ ἕβδομη σάλπιγγα)

**11-15** Και ο ἕβδομος ἄγγελος σάλπισε· και ἐγιναν φωνές μεγάλες στον ουρανὸ που ἔλεγαν. Ἡ βασιλεία του κόσμου ἐγινε του Κυρίου μας και του Χριστοῦ του, και θα βασιλέψει στους αἰῶνες των αἰώνων.

**11-16** Και οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι που κάθονται μπροστά στο Θεό, πάνω στους θρόνους τους, ἔπεσαν με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν το Θεό,

**11-17** λέγοντες· εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας,

**11-18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἀγίοις τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

**11-19** Καὶ ἠνοιγή ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα,

**12-2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἔκραζεν ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

**12-3** καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα,

**12-4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη.

**12-5** καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρυνα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

**12-6** καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

**12-7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

**12-8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὐρέθη αὐτῷ ἐτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

**11-17** λέγοντας. Σε ευχαριστούμε, Κύριε, ο Θεός ο Παντοκράτορας, που (πάντοτε) υπάρχουν και που (πάντοτε) υπήρχες, και που έρχεσαι (πάντα). γιατί έλαβες τη δύναμή σου τη μεγάλη και εβασίλευσες.

**11-18** Και τα έθνη οργίστηκαν, αλλά ήρθε (με τη σειρά της) η οργή σου, και ο καιρός των εθνών για να κριθούν, και για να δώσεις το μισθό στους δούλους σου τους προφήτες και στους αγίους που φοβούνται το όνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και για να καταστρέψεις εκείνους που καταστρέφουν τη γη.

**11-19** Και ανοίχτηκε ο ναός του Θεού που είναι στον ουρανό και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μέσα στο ναό του. Και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και χαλάζι μεγάλο.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ

**(Ουράνια σημεία: η γυναίκα και ο δράκοντας)**

Και σημεῖο μεγάλο φάνηκε στον ουρανό: γυναίκα με περιβλήμα τον ήλιο, και η σελήνη κάτω από τα πόδια της, και πάνω στο κεφάλι της ένας στέφανος από δώδεκα αστέρες.

**12-2** Και έχοντας παιδί στην κοιλιά έκραζε από τους πόνους και βασανιζόταν να γεννήσει.

**12-3** Και φάνηκε άλλο σημεῖο στον ουρανό, και ἰδοὺ δράκοντας (όφις) μέγας, κόκκινος, που έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα, και πάνω στα κεφάλια του επτά διαδήματα.

**12-4** Και η ουρά του σέρνει το ένα τρίτο των ἀστέρων του ουρανοῦ και τους έριξε στη γη. Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα, που μέλλει να γεννήσει, για να καταφάει το τέκνο της όταν το γεννήσει.

**12-5** Και γέννησε γιο αρσενικό (δηλ. με την αληθινή αρρενωπότητα, αὐτὴν του Πνεύματος του Θεοῦ), ο οποίος μέλλει να ποιμαίνει όλα τα έθνη με ράβδο σιδερένια. Και αρπάχτηκε το τέκνο της προς το Θεό και προς το θρόνο του.

**12-6** Και τότε η γυναίκα έφυγε στην έρημο όπου έχει εκεί τόπο ετοιμασμένο ἀπὸ το Θεό, για να την τρέφουν εκεί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες.

**12-7** Και έγινε πόλεμος στον ουρανό, ο Μιχαήλ και οι ἄγγελοί του ήρθαν να πολεμήσουν με το δράκο. Και ο δράκος πολέμησε και οι ἄγγελοί του.

**12-8** Αλλά δεν υπερίσχυσε, ούτε βρέθηκε τόπος γι' αὐτόν πια στον ουρανό.

**12-9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων, ὁ ὄφης ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **12-10** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν· ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

**12-11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12-12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

**12-13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα. **12-14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφηται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

**12-15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **12-16** καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

**12-17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. **13-2** καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς

**12-9** Καὶ ρίχτηκε ὁ δράκοντας, ὁ ὄφης ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, που ἀπόκαλεῖται διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, αὐτὸς που πλανᾷ τὴν οἰκουμένη ὅλη, ρίχτηκε στὴ γῆ καὶ οἱ ἄγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.

**12-10** Καὶ ἀκουσα φωνὴ μεγάλη στὸν οὐρανὸ νὰ λέει. Τώρα ἐγίνε ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ του, γιατί ρίχτηκε ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, που τοὺς κατηγορεῖ μπροστά στο Θεὸ μας ἡμέρα καὶ νύχτα.

**12-11** Καὶ αὐτοὶ τὸν νίκησαν χάρι στο αἷμα τοῦ Ἀρνίου καὶ χάρι στο λόγο τῆς μαρτυρίας τοὺς, καὶ δὲν ἀγάπησαν τὴν ψυχὴ τοὺς μέχρι τὸ θάνατο.

**12-12** Γι' αὐτὸ ἀς εὐφραίνεστε Οὐρανοὶ καὶ ὅσοι σ' αὐτοὺς κατασκηνώνετε. Αλοῖμονο στὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα, γιατί κατέβηκε ὁ Διάβολος πρὸς ἐσὰς ἔχοντας θυμὸ μεγάλο, ἐπειδὴ ξέρεῖ ὅτι λίγο καιρὸ ἔχει.

**12-13** Καὶ ὅταν εἶδε ὁ δράκος ὅτι ρίχτηκε στὴ γῆ, καταδίωξε τὴ γυναῖκα που γέννησε τὸ ἀρσενικὸ παιδί.

**12-14** Καὶ δόθηκαν στὴ γυναῖκα οἱ δυο φτερούγες τοῦ αετοῦ τοῦ μεγάλου, γιὰ νὰ πετᾷ στὴν ἔρημο, στὸν τόπο τῆς, γιὰ νὰ τρέφεται ἐκεῖ ἕναν καιρὸ καὶ δύο καιροὺς καὶ μισὸ καιρὸ, μακριὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ φιδιού.

**12-15** Καὶ ἐβγάλε ὁ ὄφης ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πίσω ἀπὸ τὴ γυναῖκα, νερό σαν ποταμὸ, γιὰ νὰ τὴν κάνει νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὸν ποταμὸ.

**12-16** Ἀλλὰ βοήθησε ἡ γῆ τὴν γυναῖκα, καὶ ἀνοίξε ἡ γῆ τὸ στόμα τῆς καὶ κατὰπιε τὸν ποταμὸ που ἐβγάλε ὁ δράκος ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ.

**12-17** Καὶ τότε οργίστηκε ὁ δράκοντας κατὰ τῆς γυναῖκας καὶ ἐφυγε, γιὰ νὰ κάνει πόλεμο με τοὺς υπόλοιπους ἀπογόνους τῆς, που τηροῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ που ἔχουν τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ

(Τα δύο θηρία, Αντίχριστος & Ψευδοπροφήτης)

### (Ὁ Αντίχριστος)

Καὶ στάθηκα πάνω στὴν ἄμμο τῆς θάλασσας. Καὶ εἶδα ἀπὸ τὴ θάλασσα θηρίο νὰ ἀνεβαίνει, ἔχοντας δέκα κέρατα καὶ ἑπτὰ κεφάλια, καὶ πάνω στα κέρατά του δέκα διαδήματα καὶ πάνω στα κεφάλια τοῦ βλάσφημα ὀνόματα.

**13-2** Καὶ τὸ θηρίο που εἶδα ἦταν ὅμοιο με λεοπάρδαλη καὶ τὰ πόδια τοῦ σαν ἀρκούδας καὶ τὸ στόμα τοῦ σαν στόμα λιονταριού. Καὶ τοῦ

στόμα λέοντος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην· **13-3** καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον. καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου,

**13-4** καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ δεδωκότι τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες· τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

**13-5** καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

**13-6** καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

**13-7** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

**13-8** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

**13-9** Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

**13-10** εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτέννει, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

**13-11** Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

**13-12** καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

ἔδωσε ὁ δράκοντας (δηλ. ὁ Σατανάς) τὴν δύναμὴν του καὶ τὸν θρόνον του καὶ ἐξουσία μεγάλην.

**13-3** Καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ κεφάλια του ἦταν σαν σφαγμένο γιὰ θάνατο, ἀλλὰ ἡ θανάσιμη πληγὴ του θεραπεύτηκε. Καὶ (τότε) θαύμασε ὅλη ἡ γῆ καὶ ἀκολούθησε πίσω ἀπὸ τὸ θηρίο, καὶ

**13-4** προσκύνησαν τὸ δράκοντα (Σατανά), ποὺ ἔδωσε τὴν ἐξουσία στὸ θηρίο (Ἀντίχριστο), καὶ προσκύνησαν τὸ θηρίο, λέγοντας. Ποιοὺς εἶναι ὅμοιος μετὰ τὸ θηρίο (Ἀντίχριστο), καὶ ποιοὺς μπορεῖ νὰ πολεμήσει μετὰ αὐτόν;

**13-5** Καὶ τοῦ δόθηκε (κατὰ παραχώρηση, υπερῆφανο) στόμα νὰ λαλεῖ μεγάλα (μεγαλοποιώντας τὸν εαυτό του) καὶ βλασφημία (καταφρονώντας τὸν ἀληθινὸ Θεό), καὶ τοῦ δόθηκε ἐξουσία νὰ πολεμήσει (τὴν Ἐκκλησία) σαράντα δύο μῆνες.

**13-6** Καὶ ἀνοίξε τὸ στόμα του σὲ βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ βλασφημήσει τὸ ὄνομά του καὶ τὴ σκηνὴν του, αὐτούς (δηλ. τοὺς ἁγίους, ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους) ποὺ κατασκηνώνουν στὸν οὐρανό.

**13-7** Καὶ τοῦ δόθηκε (ἄδεια) νὰ κάνει πόλεμο μετὰ τοὺς ἁγίους καὶ νὰ τοὺς νικήσει (στὸ υλικὸ πεδίο, δηλ. μετὰ παραπλανητικὰ μέσα νὰ ἀποσπᾶσει τὴν υποστήριξη τοῦ κόσμου πρὸς τὸ πρόσωπό του, παρά τὴν ἐναντίον τοῦ διδασκαλείου τῶν δύο προφητῶν). Καὶ τοῦ δόθηκε ἐξουσία πάνω σὲ κάθε φυλὴ καὶ λαὸ καὶ γλῶσσα καὶ ἔθνος.

**13-8** Καὶ θὰ τὸν προσκυνήσουν ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ, τῶν ὁποίων δὲν ἔχει γραφτεῖ τὸ ὄνομά των στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ σφαγμένου (σύμφωνα μετὰ τὴν θεῖα βούληση) ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. **13-9** Ἄν κάποιος ἔχει αὐτίκας ἀκούσει

**13-10** Ἄν κάποιος ὁδηγεῖ ἄλλους σὲ αἰχμαλωσία, σὲ αἰχμαλωσία (καὶ ὁ ἴδιος) πηγαίνει· ἂν κάποιος μετὰ μαχαίρι σκοτώνει, αὐτός πρέπει (σύμφωνα μετὰ τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ) μετὰ μαχαίρι νὰ σκοτωθεῖ. Ἐδῶ εἶναι (ποὺ γίνεται φανερὴ) ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

### (Ὁ Ψευδοπροφήτης)

**13-11** Καὶ εἶδα ἄλλο θηρίο νὰ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν γῆ, καὶ εἶχε δύο κέρατα ὅμοια μετὰ Ἀρνίου, ἀλλὰ μιλοῦσε σαν δράκος (Σατανικὰ λόγια).

**13-12** Καὶ ὅλη τὴν ἐξουσία τοῦ πρώτου θηρίου (Ἀντιχρίστου) τὴν ἐνεργεῖ μπροστὰ του. Καὶ κάνει τὴν γῆν καὶ ὅσους κατοικοῦν σ' αὐτὴ νὰ προσκυνήσουν τὸ θηρίο τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου θεραπεύτηκε ἡ θανάσιμη πληγὴ του.

**13-13** καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνει εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

**13-14** καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε.

**13-15** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

**13-16** καὶ ποιεῖ πάντα, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,

**13-17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

**13-18** Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**14-2** καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα, ὡς κιθαρῶδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

**14-3** καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

**13-13** Καὶ κάνει θαυματουργικά σημεῖα μεγάλα, ὥστε καὶ φωτιά κάνει νὰ κατεβαίνει στὴ γῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μπροστὰ στους ἀνθρώπους.

**13-14** Καὶ παραπλανᾷ αὐτοὺς ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ, ἐξαιτίας τῶν θαυματουργικῶν σημείων ποὺ τοῦ δόθηκε νὰ κάνει μπροστὰ στὸ θηρίο, λέγοντας σ' αὐτοὺς ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ νὰ κάνουν εἰκόνα στὸ θηρίο (Ἀντίχριστο), ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν πληγὴ τῆς μάχαιρας καὶ ἔζησε.

**13-15** Καὶ τοῦ δόθηκε νὰ δώσει πνεῦμα στὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκόνα τοῦ θηρίου καὶ θὰ πράξει ἔτσι, ὥστε ὅσοι δὲν θὰ προσκυνήσουν τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ φονευθοῦν.

### (Το χάραγμα)

**13-16** Καὶ υποχρεώνει ὅλους, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς φτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλεύθερους καὶ τοὺς δούλους, νὰ δώσουν σ' αὐτοὺς χάραγμα πάνω στὸ χέρι τους τὸ δεξιὸ ἢ πάνω στα μέτωπά τους.

**13-17** Καὶ νὰ μὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ αγοράσῃ ἢ νὰ πουλήσῃ παρά μόνο ὁποῖος ἔχει τὸ χάραγμα, (ποὺ θὰ αναγράφῃ) τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματός του.

**13-18** Εἰδὼ εἶναι ἡ σοφία. Ὅποιος ἔχει νοῦ ἀς λογαριάσῃ ἀπὸ τὰ ψηφία τοῦ (διότι στὴν Ἑλληνικὴ τὰ γράμματα τοῦ αλφαβήτου ἀντιστοιχοῦν σὲ ἀριθμοὺς), τὸν ἀριθμὸ τοῦ θηρίου, γιατί εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου (διότι ἀνθρώπος θὰ εἶναι ὁ Ἀντίχριστος)· καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ εἶναι ἑξακόσια ἐξήντα ἕξι (666).

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ

(Ἡ ᾠδὴ τῶν 144.000)

Καὶ εἶδα, καὶ να! Τὸ Ἀρνίο νὰ ἔχει σταθεῖ πάνω στὸ ὄρος Σιών, καὶ μαζί του ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες νὰ ἔχουν τὸ ὄνομά του καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα τοῦ γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους.

**14-2** Καὶ ἀκουσα φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ σαν βοὴ νερῶν πολλῶν καὶ σαν φωνὴ βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ποὺ ἀκουσα ἦταν ὅπως κιθαρῶδῶν ποὺ παίζουν με τὶς κιθάρες τους.

**14-3** Καὶ τραγουδοῦν ᾠδὴ καινούργια μπροστὰ στὸ θρόνο καὶ μπροστὰ στα τέσσερα γεμάτα ζωὴ ὄντα, καὶ στους πρεσβυτέρους. Καὶ κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ μάθῃ τὴν ᾠδὴ παρά μόνο οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οἱ ἀγορασμένοι ἀπὸ τὴ γῆ.

**14-4** οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ· **14-5** καὶ οὐχ εὐρέθη ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ἄμωμοι γάρ εἰσιν.

**14-6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσει ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν,

**14-7** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλη· φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

**14-8** καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

**14-9** Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλη· εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

**14-10** καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. **14-11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

**14-12** Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

**14-13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· γράψον, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

**14-4** Αυτοί είναι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, γιατί είναι παρθένοι· αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πηγαίνει. Αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, απαρχή για το Θεό και το Αρνίο,

**14-5** και στο στόμα τους δε βρέθηκε ψέμα· είναι δηλ. άμωμοι.

#### (Τα μηνύματα των τριών αγγέλων)

**14-6** Και είδα άλλο άγγελο να πετά μεσουράνα, έχοντας ευαγγέλιο αιώνιο, για να ευαγγελίσει όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό,

**14-7** λέγοντας με φωνή μεγάλη. Φοβηθείτε το Θεό και δώστε σ' αυτόν δόξα, γιατί ήρθε η ώρα της κρίσης του, και προσκυνήστε αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και πηγές με νερά.

**14-8** Και άλλος άγγελος, δεύτερος, ακολούθησε λέγοντας. Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, που από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχει ποτίσει όλα τα έθνη.

**14-9** Και άλλος άγγελος, τρίτος, τους ακολούθησε λέγοντας με φωνή μεγάλη. Αν κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του, και λαβαίνει το χάραγμα πάνω στο μέτωπό του ή πάνω στο χέρι του,

**14-10** και αυτός θα πιει από το κρασί του θυμού του Θεού που είναι παρασκευασμένο ανέρωτο μέσα στο ποτήρι της οργής του και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους αγίους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο.

**14-11** Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων, και δεν έχουν άνάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και αν κάποιος λαβαίνει το χάραγμα του ονόματός του.

**14-12** Εδώ (θα φανεί) η υπομονή των αγίων, εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη προς τον Ιησού.

**14-13** Και άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Γράψε. Μακάριοι οι νεκροί, που πεθαίνουν από τώρα, (αφού έζησαν) αρεστά στον Κύριο. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυτούν από τους κόπους τους, γιατί τα έργα τους ακολουθούν μαζί τους.

**14-14** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. **14-15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλη τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **14-16** καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

**14-17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

**14-18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων· πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς.

**14-19** καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

**14-20** καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἑσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

**15-2** καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

**15-3** καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες· μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

## (Ὁ θερισμὸς καὶ ὁ τρύγος τῆς γῆς)

**14-14** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ σύννεφο λευκὸ καὶ πάνω στο σύννεφο καθισμένος ὅμοιος με Υἱὸ Ἀνθρώπου, ἔχοντας πάνω στο κεφάλι του στεφάνι χρυσοῦ καὶ στο χέρι του δρεπάνι κοφτερό.

**14-15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ τὸ ναό, κράζοντας με φωνὴ μεγάλη σ' αὐτόν που κάθεται πάνω στο σύννεφο. Στείλε τὸ δρεπάνι σου καὶ θέρισε, γιατί ἦρθε ἡ ὥρα νὰ θερίσεις, ἐπειδὴ ξεράθηκε ὁ καρπὸς γιὰ τὸ θερισμὸ τῆς γῆς.

**14-16** Καὶ αὐτὸς που κάθεται πάνω στο σύννεφο ἔβαλε τὸ δρεπάνι τοῦ πάνω στὴ γῆ, καὶ θερίστηκε ἡ γῆ.

**14-17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ τὸ ναό που εἶναι στὸν οὐρανό, ἔχοντας καὶ αὐτὸς δρεπάνι κοφτερό.

**14-18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο, ἔχοντας ἐξουσία πάνω στὴ φωτιά, καὶ φώναξε με φωνὴ μεγάλη σ' αὐτόν που ἔχει τὸ δρεπάνι τὸ κοφτερό, λέγοντας. Στείλε τὸ δρεπάνι σου τὸ κοφτερό καὶ τρύγησε τὰ σταφύλια (τοῦ φυτοῦ) τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς (επομένως κάθε κλήματος τῶν ἀμπελῶνων τῆς γῆς), γιατί ὠρίμασαν τὰ σταφύλια τῆς γῆς.

**14-19** Καὶ ἔβαλε ὁ ἄγγελος τὸ δρεπάνι τοῦ στὴ γῆ, καὶ τρύγησε τὴν ἀμπελο, (δηλ. ὅλα τὰ ἀμπέλια) τῆς γῆς καὶ ἐρίξε τὰ σταφύλια τῆς στὸ πατητήρι τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μεγάλο.

**14-20** Καὶ πατήθηκε τὸ πατητήρι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, καὶ βγήκε αἷμα ἀπὸ τὸ πατητήρι (που ἔφτανε) μέχρι τὰ χαλινάρια τῶν ἵππων σὲ ἀπόσταση χιλίων ἑξακοσίων σταδίων (δηλ. περίπου τριακοσίων χιλιομέτρων).

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ

### (Οἱ ἄγγελοι με τὶς ἑπτὰ ἑσχάτες πληγές)

Καὶ εἶδα ἄλλο σημεῖο στὸν οὐρανό, μεγάλο καὶ θαυμαστό. Ἐπτὰ ἀγγέλους νὰ ἔχουν ἑπτὰ πληγές, τὶς ἑσχάτες, γιατί με αὐτὲς συντελέστηκε ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

**15-2** Καὶ εἶδα κάτι σαν θάλασσα γυάλινη ἀνακατεμένη με φωτιά, καὶ ἐκείνους που νικοῦν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα με τὸ θηρίο (Ἀντίχριστο), καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματός του, νὰ ἔχουν σταθεῖ πάνω στὴ θάλασσα τὴ γυάλινη, ἔχοντας τὶς κιθάρες τοῦ Θεοῦ.

**15-3** Καὶ ψάλλουν τὴν ᾠδὴ τοῦ Μωυσή, τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴ τοῦ Ἀρνίου λέγοντας. Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε Θεέ, ὁ Παντοκράτορας. Δίκαιοι καὶ ἀληθινοὶ οἱ δρόμοι σου, βασιλιά τῶν ἐθνῶν.

**15-4** τίς οὐ μὴ φοβηθῆ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι ὁ μόνος ὁσίος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δίκαιά σου ἐφανερώθησαν.

**15-5** Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **15-6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, οἱ ἦσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

**15-7** καὶ ἐν ἓκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**15-8** καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

**15-9** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

**16-2** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

**16-3** Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ.

**16-4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

**16-5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

**16-6** ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιόι εἰσι.

**16-7** Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

**15-4** Ποίος δε θα φοβηθεῖ, Κύριε, καὶ δε θα δοξάσει το ὄνομά σου; Επειδὴ εἶσαι ὁ μόνος ὅσιος· επειδὴ ὅλα τα ἔθνη θα ἐρθουν καὶ θα προσκυνήσουν μπροστά σου, επειδὴ τα δίκαιά σου φανερώθηκαν.

**15-5** Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶδα, καὶ ἀνοίχτηκε ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου στὸν οὐρανὸ

**15-6** καὶ βγήκαν ἀπὸ τὸ ναὸ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ποὺ ἔχουν τὶς ἑπτὰ πληγές, ντυμένοι με καθαρὸ λινὸ λαμπρὸ καὶ περιζωσμένοι γύρω ἀπὸ τα στήθη με ζώνες χρυσές.

**(Οἱ ἑπτὰ φιάλες τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, με τὶς πληγές)**

**15-7** Καὶ ἓνα ἀπὸ τα τέσσερα γεμάτα ζωὴ ὄντα ἔδωσε στὸς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ φιάλες (μπουκάλεις) χρυσές, γεμάτες ἀπὸ τὸ θυμὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ ζεῖ στὸς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

**15-8** Καὶ γέμισε ὁ ναὸς καπνὸ ἀπὸ τῆ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ τῆ δυνάμη του,

**15-9** καὶ κανεῖς δὲν μπορούσε νὰ μπεῖ στὸ ναὸ, μέχρι νὰ συντελεσθοῦν οἱ ἑπτὰ πληγές τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ

Καὶ ἀκουσα μεγάλη φωνή ἀπὸ τὸ ναὸ νὰ λέει στὸς ἑπτὰ ἀγγέλους. Πηγαίνετε καὶ ξεχύνετε τὶς ἑπτὰ φιάλες, τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ.

**16-2** Καὶ ἐφυγε ὁ πρῶτος καὶ ἔχυσε τὴ φιάλη του στὴ γῆ. Καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸ καὶ οδυνηρὸ ἐπάνω στὸς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ ποὺ προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα του.

**16-3** Καὶ ὁ δεύτερος ἔχυσε τὴ φιάλη του στὴ θάλασσα. Καὶ ἐγένετο αἷμα σαν νεκροῦ, καὶ κάθε ζωντανὴ ψυχὴ πέθανε, ὅσα εἶναι μέσα στὴ θάλασσα.

**16-4** Καὶ ὁ τρίτος ἔχυσε τὴ φιάλη του στὸς ποταμοὺς καὶ στὶς πηγές τῶν νερῶν. Καὶ ἐγένετο αἷμα (δηλ. νεκρώθηκε κάθε ζωὴ μέσα σ' αὐτά, καὶ ἐγέναν ἀχρηστὰ καὶ επικίνδυνα).

**16-5** Καὶ ἀκουσα τὸν ἄγγελο τῶν νερῶν νὰ λέει. Δίκαιος εἶσαι, ὁ μόνος κυριολεκτικὰ Υπάρχων, ἐσύ ποὺ καὶ πάντοτε υπήρχες, ὁ ὅσιος, γιατί ἔκανες γι' αὐτά (τα νερά) αὐτὴ τὴ κρίση.

**16-6** γιατί αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἔχυσαν, καὶ αἷμα τοὺς ἔδωσες νὰ πιουν· εἶναι ἀξιοί.

**16-7** Καὶ ἀκουσα ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον νὰ λέγεται. Ναι, Κύριε, ὁ Θεὸς Παντοκράτορας· ἀληθινές καὶ δίκαιες οἱ κρίσεις σου.



**16-8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῶ καυματίσαι ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους,

**16-9** καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῶ δόξαν. **16-10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **16-11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

**16-12** Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

**16-13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα, ὡς βάρφαχοι·

**16-14** εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιῶντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος

**16-15** Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτῃς· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

**16-16** καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδῶν.

**16-17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονε.

**16-18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας. **16-19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

**16-8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐχύσε τὴ φιάλη τοῦ πάνω στον ἥλιο. Καὶ τοῦ δόθηκε με φωτιά νὰ προκαλέσει καῦμα στους ἀνθρώπους.

**16-9** Καὶ καυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι με μεγάλο καῦμα καὶ βλαστήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ που ἔχει τὴν ἐξουσία πάνω στις πληγές αὐτές, καὶ δὲν μετανόησαν, νὰ τον δοξάσουν.

**16-10** Καὶ ὁ πέμπτος (ἄγγελος) ἐχύσε τὴ φιάλη τοῦ πάνω στο θρόνο τοῦ θηρίου (Ἀντιχρίστου). Καὶ ἐγένε ἡ βασιλεία τοῦ σκοτωμένη, καὶ μασούσαν τις γλώσσες τους ἀπὸ τὸν πόνο,

**16-11** Καὶ βλαστήμησαν τὸ Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τους πόνους τους καὶ ἀπὸ τὰ ἑλκῆ τους, καὶ δὲν μετάνοιωσαν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.

**16-12** Καὶ ὁ ἕκτος (ἄγγελος) ἐχύσε τὴ φιάλη τοῦ πάνω στον ποταμὸ τὸ μεγάλο, τὸν Εὐφράτη. Καὶ ξεράθηκε τὸ νερό του, γιὰ νὰ ετοιμασθεῖ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλιάδων που προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀνατολή τοῦ ἡλίου (τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Γῆς, πχ Ἰνδία, Κίνα κλπ).

**16-13** Καὶ εἶδα νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δράκοντα (Σατανά) καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου (Ἀντιχρίστου) καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ἀκάθαρτα σαν βάρφαχοι.

**16-14** Εἶναι δηλαδὴ πνεύματα δαιμονίων που κάνουν (ψευτο) θαύματα, που στέλνονται στους βασιλιάδες τῆς οἰκουμένης ὅλης, γιὰ νὰ τους συνάξουν στον πόλεμο τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης (τῆς 2ας Παρουσίας) τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορα.

**16-15** Ἴδου, ἔρχομαι (σχεδὸν ἀπαρατήρητα καὶ ἀπροειδοποίητα) σαν κλέφτης. Μακάριος εἶναι αὐτὸς που βρίσκεται διαρκῶς σὲ ετοιμότητα καὶ διατηρεῖ τὰ ρούχα του, γιὰ νὰ μὴν περπατᾶ γυμνὸς καὶ βλέπουν τὴν ἀσχήμια του.

**16-16** Καὶ τους σύναξε στον τόπο που καλεῖται ἐβραϊκά Ἀρμαγεδῶν.

**16-17** Καὶ ὁ ἕβδομος (ἄγγελος) ἐχύσε τὴ φιάλη τοῦ στον ἀέρα. καὶ βγήκε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸ νὰ τὸν οὐράνιο, ἀπὸ τὸ θρόνο, καὶ ἔλεγε: Ἐγένε.

**16-18** Καὶ τότε ἐγέναν ἀστραπές καὶ φωνές καὶ βροντές, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, τέτοιος που δὲν ἐγένε ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γῆ, σεισμὸς σαν κι αὐτόν, τόσο πολὺ μέγας.

**16-19** Καὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐγένε τρία κομμάτια, καὶ οἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ ἡ Βαβυλῶνα ἡ μεγάλη ἤρθε στη θύμιση τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ τῆς δώσει τὸ ποτήρι με τὸ κρασί τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.

**16-20** καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν,

**16-21** καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὕτη σφόδρα.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο δεῖξω σοι τὸ κρῖμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,

**17-2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

**17-3** καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ τὸ θηρίον τὸ κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα

**17-4** καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων, καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας τῆς γῆς, **17-5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· μυστήριον, Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

**17-6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα.

**17-7** Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· διατί ἐθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

**17-8** Τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι καὶ παρῆσται.

**16-20** Καὶ κάθε νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη δὲν βρέθηκαν.

**16-21** Καὶ χιλάζι μεγάλο βάρους κόκκου περίπου ἐνός ταλάντου (40 κιλών) κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πάνω στους ἀνθρώπους. Καὶ βλαστήμησαν οἱ ἀνθρωποὶ τὸ Θεὸ ἐξαιτίας τῆς πληγῆς τοῦ χαλαζιοῦ, γιατί πάρα πολύ μεγάλη εἶναι ἡ πληγὴ αὐτή.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ

(Ἡ μεγάλη πόρνη καὶ τὸ θηρίο)

Καὶ ἦρθε ἐνας ἀπὸ τὸς ἐπτὰ ἀγγέλους που εἶχαν τὸς ἐπτὰ φιάλες καὶ μίλησε μαζί μου λέγοντας. Ἐλα, να σου δείξω τὴν καταδίκη τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης που κάθεται πάνω σε νερά πολλά,

**17-2** με τὴν ὁποία πόρνευσαν οἱ βασιλιάδες τῆς γῆς καὶ μέθυσαν ὅσοι κατοικοῦν τὴ γῆ ἀπὸ τὸ κρασί τῆς πορνείας τῆς.

**17-3** Καὶ με μετέφερε με πνευματικὴ ἔκσταση σε μία ἔρημο. Καὶ εἶδα γυναῖκα να κάθεται πάνω στο θηρίο τὸ κόκκινο, τὸ γεμάτο βλάστημα ὀνόματα, που ἔχει ἐπτὰ κεφάλια καὶ δέκα κέρατα.

**17-4** Καὶ ἡ γυναῖκα ἦταν ντυμένη με πορφύρα καὶ κόκκινο, καὶ στολισμένη με χρυσάφι καὶ με πολύτιμοις λίθους καὶ με μαργαριτάρια, ἔχοντας χρυσὸ ποτήρι στο χέρι τῆς γεμάτο με βδελύγματα καὶ με τὸς ἀκαθαρσίες τῆς πορνείας τῆς γῆς.

**17-5** Καὶ πάνω στο μέτωπό τῆς ἐνα ὄνομα γραμμένο. Μυστήριο, Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, ἡ μητέρα τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

**17-6** Καὶ εἶδα τὴ γυναῖκα να μεθάει ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἀγίων καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ θαύμασα, ὅταν τὴν εἶδα, με θαυμασμὸ μεγάλο.

**17-7** Ἀλλά μου εἶπε ὁ ἄγγελος. Γιατί θαύμασες; Εγὼ θα σου ἐξηγήσω τὸ μυστήριο τῆς γυναίκας καὶ τοῦ θηρίου που τὴ βαστάζει, τὸ ὁποῖο ἔχει τὰ ἐπτὰ κεφάλια καὶ τὰ δέκα κέρατα.

**17-8** Τὸ θηρίο που εἶδες, ἦταν καὶ δὲν εἶναι καὶ πρόκειται να ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ἀβύσσο καὶ να πηγαίνει σὴν ἀπώλεια (ἐκπληρώνοντας τὸ μυστήριο τῆς ἀνομίας). Καὶ θα θαυμάσουν αὐτοὶ που κατοικοῦν πάνω σὴν γῆ, τῶν ὁποίων δὲν ἔχει γραφτεῖ τὸ ὄνομα σὴν βιβλίῳ τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, που βλέπουν τὸ θηρίο ὅτι ἦταν, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλά θα παρουσιασθεῖ πάλι.

**17-9** Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ὄρη ἑπτὰ εἰσιν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν,

**17-10** καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἐστίν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι.

**17-11** καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστίν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

**17-12** καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

**17-13** οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδούσιν. **17-14** οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

**17-15** Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

**17-16** καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ.

**17-17** ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. **17-18** καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἣ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, **18-2** καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·

**17-9** Εἰδὼ εἶναι ὁ νοῦς που ἔχει σοφία. Τα ἑπτὰ κεφάλια εἰναι ἑπτὰ ὄρη, ὅπου ἡ γυναίκα κάθηται πάνω τους.

**17-10** Καὶ ἐπίσης εἰναι ἑπτὰ βασιλιάδες· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ ἓνας ὑπάρχει, ὁ ἄλλος ἀκόμα δὲν ἦρθε καὶ, ὅταν ἔρθει, πρέπει αὐτός να μείνει λίγο.

**17-11** Καὶ τὸ θηρίο που ἦταν καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτός εἶναι ὄγδοος βασιλιάς καὶ προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, καὶ πηγαίνει στὴν ἀπώλεια.

**17-12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα που εἶδες εἶναι δέκα βασιλιάδες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβαν βασιλεία ἀκόμη, ἀλλὰ λαβαίνουν ἐξουσία σαν βασιλιάδες γιὰ μιὰ ὥρα μαζί με τὸ θηρίο.

**17-13** Αὐτοὶ ἔχουν μιὰ γνώμη, καὶ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐξουσία τοὺς δίνουν στὸ θηρίο.

**17-14** Αὐτοὶ θα πολεμήσουν με τὸ Ἀρνίο, καὶ τὸ Ἀρνίο θα τοὺς νικήσει, γιὰτί εἶναι Κύριος κυρίων καὶ Βασιλέας βασιλέων, καὶ ὅσοι εἶναι μαζί του εἶναι καλεσμένοι του, καὶ ἐκλεκτοί, καὶ πιστοί».

**17-15** Καὶ μου λέει: «Τὰ νερά που εἶδες, ὅπου ἡ πόρνη κάθηται, εἶναι λαοὶ καὶ πλήθη καὶ ἔθνη καὶ γλώσσες.

**17-16** Καὶ τὰ δέκα κέρατα που εἶδες καὶ τὸ θηρίο, αὐτοὶ θα μισήσουν τὴν πόρνην καὶ θα τὴν κάνουν ἔρημη καὶ γυμνή, καὶ τὶς σάρκες τῆς θα φάνε καὶ αὐτὴν θα τὴν κατακάψουν με φωτιά.

**17-17** Γιὰτί ὁ Θεὸς ἔδωσε στὶς καρδιές τοὺς να κάνουν τὴ γνώμη του, καὶ να ἐνεργήσουν με μιὰ γνώμη καὶ να δώσουν τὴ βασιλεία τοὺς στὸ θηρίο μέχρι να ἐκτελεστοῦν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.

**17-18** Καὶ ἡ γυναίκα που εἶδες εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη που ἔχει βασιλεία πάνω στους βασιλιάδες τῆς γῆς».

### ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ

(Ἡ πτώση τῆς Βαβυλώνας)

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶδα ἄλλο ἄγγελο να κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἔχοντας ἐξουσία μεγάλη, καὶ ἡ γῆ φωτίστηκε ἀπὸ τὴ δόξα του.

**18-2** Καὶ ἔκραξε με ἰσχυρὴ φωνή, λέγοντας· Ἐπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, καὶ ἐγίνε κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ γιὰ κάθε πνεῦμα ἀκάθαρτο καὶ φυλακὴ γιὰ κάθε ὄρνιο ἀκάθαρτο καὶ φυλακὴ γιὰ κάθε θηρίο ἀκάθαρτο καὶ μισημένο.

**18-3** ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν.

**18-4** Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἔξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς μὴ λάβητε· **18-5** ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

**18-6** ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

**18-7** ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, ὅτι κάθημαι καθὼς βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω,

**18-8** διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

**18-9** καὶ κλαύσουσιν αὐτήν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

**18-10** ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἢ πόλις ἢ μεγάλη Βαβυλῶν, ἢ πόλις ἢ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

**18-11** καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσι καὶ πενθήσουσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι,

**18-12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου, καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σηρικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου,

**18-3** Γιατί ἀπὸ τοῦ κρασί τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς ἔχουν πειεῖ ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλιάδες τῆς γῆς μαζί τῆς πόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἀπὸ τῆς δυνάμει τῆς ἀχαλίνωτης ἰσχύος τῆς πλούτισαν.

**18-4** Καὶ ἀκουσα ἄλλη φωνὴ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ νὰ λέει. Λαέ μου βγες ἀπὸ αὐτή, γιὰ νὰ μὴ ἔχετε επαφή με τὶς ἀμαρτίες τῆς, καὶ ἀπὸ τὶς πληγές τῆς νὰ μὴ λάβετε·

**18-5** Γιατί οἱ ἀμαρτίες τῆς ἐφτάσαν καὶ κολλήθηκαν μέχρι τὸν οὐρανὸ, καὶ θυμῆθηκε ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά τῆς.

**18-6** Δώστε τὰ οφειλόμενα σ' αὐτὴν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο που κι αὐτὴ ἔδωσε (συμπεριφέρθηκε στους ἄλλους λαούς), καὶ διπλᾶ ανταποδώστε τῆς σὲ σχέση με τὰ ἔργα τῆς· Με τὸ ποτήρι που κέρασε (θλίψεις στους ἄλλους), με τὸ ἴδιο κεράστε τὴν διπλᾶ (βάσσανα καὶ θλίψεις).

**18-7** Ὅσο δόξασε τὸν εαυτὸ τῆς καὶ ἐζῆσε ἀχαλίνωτα, ἄλλο τόσο δώστε τῆς βασανισμό καὶ πένθος. Γιατί μες στὴν καρδιά τῆς λέει ὅτι κάθομαι σαν βασίλισσα, καὶ χήρα (ἀπροστάτευτη) δὲν εἶμαι (γιατί μέχρι τώρα κανεὶς δὲν με κατέκτησε), καὶ πένθος δε θα δῶ (λύπη δὲν θα περάσω).

**18-8** Γι' αὐτὸ σὲ μιὰ ἡμέρα θα ἐρθοῦν οἱ πληγές τῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ με φωτιά θα κατακαεῖ· γιατί εἶναι ἰσχυρὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς που ἔδωσε τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση γι' αὐτήν.

**18-9** Καὶ θα κλάψουν καὶ θα θρηνήσουν γι' αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς, που πόρνευσαν μαζί τῆς καὶ ἐζῆσαν ἀχαλίνωτα, ὅταν θα βλέπουν τὸν καπνὸ ἀπὸ τὴν φωτιά που θα τὴν καίει,

**18-10** ἔχοντας σταθεῖ ἀπὸ μακριὰ ἐξαιτίας τοῦ φόβου γιὰ τὴν βασανιστικὴ τιμωρία τῆς, λέγοντας. Αλοῖμονο, αλοῖμονο στὴν πόλη, τὴν μεγάλη Βαβυλῶνα, τὴν πόλη τὴν ἰσχυρή, γιατί μέσα σὲ μιὰ ὥρα ἦρθε ἡ καταδίκη σου.

**18-11** Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίνε καὶ πενθοῦνε γι' αὐτή, ἐπειδὴ τὸ φορτίο τους κανεὶς δὲν ἀγοράζει πια,

**18-12** φορτίο χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ πολυτίμων λίθων καὶ μαργαριταριῶν καὶ βασιλικοῦ λινοῦ υφάσματος καὶ πορφύρας, καὶ μεταξιοῦ καὶ κόκκινου πολυτίμου υφάσματος, καὶ κάθε φυτὸ ἀρωματικὸ καὶ κάθε σκεῦος ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο καὶ κάθε σκεῦος ἀπὸ ξύλο πολυτιμότητα, καὶ ἀπὸ χαλκὸ καὶ ἀπὸ σίδηρο καὶ ἀπὸ μάρμαρο,

**18-13** καὶ κινάμων καὶ ἄμων καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

**18-14** καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσεις.

**18-15** οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

**18-16** λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

**18-17** καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

**18-18** καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

**18-19** καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

**18-20** Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

**18-21** Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι.

**18-22** καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι,

**18-23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν

**18-13** καὶ κανέλα καὶ αρωματικὴς αλοιφὴς καὶ θυμιάματα, καὶ μύρο καὶ λιβάνι καὶ κρασί καὶ λάδι καὶ σιμιγδάλι καὶ σιτάρι καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππους καὶ ἀμάξια με ῥόδες, καὶ σώματα δούλων καὶ ἀνθρώπινες ζωές.

**18-14** Καὶ οἱ τρυφερὲς ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς σου χάθηκαν μακριὰ σου, καὶ ὅλα τα νόστιμα (γεύματα) καὶ οἱ λαμπρὲς (διασκεδάσεις) χάθηκαν ἀπὸ σένα, καὶ δὲν πρόκειται νὰ τα ξαναβρεῖς πια.

**18-15** Οἱ ἔμποροι ὅλων αὐτῶν, πού πλούτισαν ἀπὸ αὐτῆν, ἀπὸ μακριὰ θὰ σταθοῦν ἐξαιτίας τοῦ φόβου τῶν βασάνων τῆς τιμωρίας τῆς, κλαίγοντας καὶ πενθώντας· λέγοντας.

**18-16** Αλοῖμονο, αλοῖμονο σὴν πόλῃ τῇ μεγάλῃ, τῇ ντυμένη (βασιλικά) με πανάκριβο λινό καὶ πορφυρό καὶ κόκκινο ὕφασμα, καὶ στολισμένη με χρυσάφι καὶ πολύτιμους λίθους καὶ μαργαριτάρια, γιὰτί σε μίᾳ ὥρᾳ ἐρημώθηκε ὁ τόσο πολὺς πλοῦτος.

**18-17** Καὶ κάθε κυβερνήτης (μεγάλου πλοίου) καὶ καθένας πού πλέει τοπικά (με μικρότερο πλοίο), καὶ ναύτες καὶ ὅσοι ἐργάζονται σὴν θάλασσα, ἀπὸ μακριὰ στάθηκαν

**18-18** καὶ κραύγαζαν, βλέποντας τὸν καπνὸ ἀπὸ τὴν φωτιά πού τὴν ἐκείγε, λέγοντας. Ποία μπορεῖ νὰ μοιάσει σὴν πόλῃ τῇ μεγάλῃ;

**18-19** Καὶ ἐρίξαν χῶμα πάνω στα κεφάλια τους καὶ κραυγάζανε, κλαίγοντας καὶ πενθώντας, με τα λόγια. Αλοῖμονο, αλοῖμονο σὴν πόλῃ τῇ μεγάλῃ, με τὴν ὁποία πλούτισαν ὅλοι ὅσοι ἔχουν τα πλοῖα σὴν θάλασσα ἀπὸ τα πολύτιμα πράγματά τῆς, γιὰτί σε μίᾳ ὥρᾳ ἐρημώθηκε.

**18-20** Ἄς εὐφραίνεσαι γι' αὐτῆν, Οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆτες, γιὰτί ἀπέδωσε δικαιοσύνη ὁ Θεὸς καὶ ἐκδικήθηκε τὸ αἷμα σας ἀπὸ αὐτή.

**18-21** Καὶ ἓνας ἄγγελος ἰσχυρὸς σήκωσε λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ τὸν ἐρίξε σὴν θάλασσα, λέγοντας. Με τέτοια ὁρμή θὰ ριχτεῖ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις καὶ δε θὰ βρεθεῖ πια.

**18-22** Καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπικτῶν δε θ' ἀκουστεῖ μέσα σ' ἐσένα πια, καὶ κανένας τεχνίτης καμιάς τέχνης δε θὰ βρεθεῖ μέσα σ' ἐσένα πια, καὶ ἡχος μύλου δε θὰ ἀκουστεῖ μέσα σ' ἐσένα πια,

**18-23** καὶ φῶς λύχνου δε θὰ φέξει μέσα σ' ἐσένα πια, καὶ φωνὴ γαμπροῦ καὶ νύμφης δε θὰ ἀκουστεῖ μέσα σ' ἐσένα πια. Γιὰτί οἱ ἔμποροί σου ἦταν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, γιὰτί με τα παραπλανητικὰ συσκευάσματά σου (με τα ὁποία θὰ ἔρχονταν

οί μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, **18-24** καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

**Μετὰ ταῦτα** ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων· ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **19-2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις διέφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.

**19-3** καὶ δεύτερον εἶρηκαν· ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**19-4** καὶ ἔπεσαν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμήν, ἀλληλούϊα.

**19-5** καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε λέγουσα· αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

**19-6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

**19-7** χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν

**19-8** καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλῃται βύσσινον λαμπρὸν καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιοῦματα τῶν ἁγίων ἐστί.

**19-9** Καὶ λέγει μοι· γράψον, μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσι.

**19-10** Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· ὄρα μή· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστί τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

δῆθεν ἡ εὐτυχία) ἔκανες να πλανηθούν όλα τα ἔθνη, **18-24** καὶ σ' αὐτὴν βρέθηκαν αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων καὶ ὄλων των σφαγμένων ἐπάνω στη γη.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ

**Μετὰ** ἀπὸ αὐτὰ ἀκουσα σαν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ πλήθος πολὺ στον οὐρανὸ να λένε: Αλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη εἶναι του Θεοῦ μας,

**19-2** γιατί εἶναι ἀληθινές καὶ δίκαιες οἱ κρίσεις του· διότι ἔκρινε τὴν πόρνη τὴ μεγάλη, που διέφθειρε τὴ γη με τὴν πορνεία τῆς, καὶ ἐκδικήθηκε τὸ αἷμα των δούλων του (που χύθηκε) ἀπὸ τὸ χέρι τῆς.

**19-3** Καὶ για δεύτερη φορά εἶπαν: Αλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς τῆς ἀνεβαίνει στους αἰῶνες των αἰώνων.

**19-4** Καὶ ἔπεσαν οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσερα ὄντα τὰ γεμάτα ζωὴ καὶ προσκύνησαν τὸ Θεὸ που κάθεται πάνω στο θρόνο, λέγοντας: Ἀμήν, Αλληλούϊα.

### (Το γαμήλιο δεῖπνο τοῦ Ἀρνίου)

**19-5** Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς τὰ ἔξω ἀπὸ τὸ θρόνο, λέγοντας: Αἰνεῖτε τὸ Θεὸ μας ὅλοι οἱ δούλοι του καὶ ὅσοι τον φοβάστε, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

**19-6** Καὶ ἀκουσα σαν φωνὴ ἀπὸ πλήθος πολὺ καὶ σαν βοή ἀπὸ νερά πολλά καὶ σαν βοή βροντῶν ἰσχυρῶν να λένε: Αλληλούϊα, γιατί βασίλεψε Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτορας.

**19-7** Ἀς χαιρόμαστε καὶ ἀς ἀγαλλόμαστε, καὶ ἀς δώσουμε τὴ δόξα σ' Αὐτόν, γιατί ἦρθε ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ Γυναίκα του (δηλ. ἡ Ἐκκλησία) ετοίμασε τὸν εαυτὸ τῆς,

**19-8** καὶ τῆς δόθηκε να φορέσει (ρούχο) βασιλικὸ ἀπὸ λινὸ λαμπρὸ, καθαρὸ· γιατί τὸ βασιλικὸ λινὸ ὕφασμα εἶναι οἱ δικαιοσύνες (δηλ. οἱ δίκαιες πράξεις καὶ ἀρετές) των ἁγίων.

**19-9** Καὶ μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οἱ καλεσμένοι στο δεῖπνο τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου. Ἐπίσης μου λέει. Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοί, του Θεοῦ.

**19-10** Καὶ ἔπεσα μπροστά στα πόδια του, για να τον προσκυνήσω. Ἀλλά μου λέει: Κοίτα μην το κάνεις! Εἶμαι δούλος (του Θεοῦ) μαζί με ἐσένα καὶ τὰ ἀδελφία σου που ἔχουν (με τὰ ἔργα τους δώσει) τὴ μαρτυρία τους για τὸν Ἰησοῦ· τὸ Θεὸ προσκύνησε. Γιατί ἡ μαρτυρία του Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα (=τὸ κύριο νόημα) τῆς προφητείας.

**19-11** Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλούμενος πιστός καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ·

**19-12** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὀνόματα γεγραμμένα, καὶ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

**19-13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἐν αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

**19-14** καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν.

**19-15** καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα δίστομος, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

**19-16** καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων.

**19-17** Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μέγα τοῦ Θεοῦ,

**19-18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

**19-19** Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

**19-20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός τὴν καιομένην ἐν θείῳ.

**19-21** καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ

### **(Ὁ αναβάτης τοῦ λευκοῦ ἵππου)**

**19-11** Καὶ εἶδα τὸν οὐρανὸ ἀνοιγμένο, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ αὐτὸς που κάθεται πάνω του καλεῖται Πιστός καὶ Αληθινός, καὶ με δικαιοσύνη κρίνει καὶ πολεμᾷ.

**19-12** Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶναι σαν πύρινη φλόγα, καὶ πάνω στο κεφάλι του διαδήματα πολλά, ἔχοντας (ἐπὶ μέρους) ὀνόματα γραμμένα (για τὸ κάθε διάδημα) καὶ ὄνομα (μοναδικό με νόημα γενικό) γραμμένο, που κανεὶς δὲν ξέρει παρά μόνο αὐτός.

**19-13** Καὶ εἶναι ντυμένος με ρούχο βαμμένο στο αἷμα, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομά του: Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

**19-14** Καὶ τὰ στρατεύματα που εἶναι στὸν οὐρανὸ τὸν ἀκολουθοῦσαν πάνω σε ἵππους λευκοῦς, ντυμένοι με ἐκλεκτὸ λινό λευκό, καθαρὸ.

**19-15** Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του βγαίνει σπαθὶ με διπλὴ κόψη, κοφτερό, για νὰ πατάξει με αὐτὸ τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὸς θὰ τοὺς ποιμάνει με ῥάβδο σιδερένια. Καὶ αὐτὸς πατᾷ τὸ πατητήρι που παράγει τὸ κρασί ἀπὸ τὸ θυμὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορα.

**19-16** Καὶ ἔχει πάνω στο ρούχο του καὶ πάνω στο μηρό του τὸ ἐξῆς ὄνομα γραμμένο: Βασιλιάς τῶν βασιλέων καὶ Κύριος τῶν κυρίων.

**19-17** Καὶ εἶδα ἓνα ἄγγελο νὰ ἔχει σταθεῖ μέσα στὸν (φαινόμενο ἀπὸ τὴ γῆ) ἠλιακὸ δίσκο καὶ ἔκραξε με φωνὴ μεγάλη, λέγοντας σε ὅλα τὰ ὄρνια που πετοῦν στο μεσουράνημα. Ἐλάτε, συναχτεῖτε στὸ δεῖπνο τὸ μεγάλο τοῦ Θεοῦ,

**19-18** για νὰ φάτε σάρκες βασιλέων καὶ σάρκες χιλιάρχων καὶ σάρκες ἰσχυρῶν καὶ σάρκες ἵππων καὶ τῶν καθισμένων πάνω τους, καὶ σάρκες ὄλων, ἐλεύθερων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

**19-19** Καὶ εἶδα τὸ θηρίο καὶ τοὺς βασιλιάδες τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματά τους συναγμένα, για νὰ κάνουν τὸν πόλεμο ἐναντίον αὐτοῦ που κάθεται πάνω στὸν ἵππο καὶ ἐναντίον τοῦ στρατεύματός του.

**19-20** Καὶ πιάστηκε τὸ θηρίο (Ἀντίχριστος) καὶ ὁ μαζί με αὐτὸ ψευδοπροφήτης που ἔκανε τὰ θαυματουργικά σημεῖα μπροστά του, με τὰ ὁποῖα πλάνησε ἐκείνους που ἔλαβαν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ ἐκείνους που προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα του· ζωντανοὶ ρίχτηκαν οἱ δύο στὴ λίμνη τῆς φωτιάς που καίγεται με θειάφι.

**19-21** Καὶ οἱ λοιποὶ σκοτώθηκαν με τὴ ρομφαία αὐτοῦ που κάθεται πάνω στὸν ἵππο, ἡ ὁποία

ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

**20-2** καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη,

**20-3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσει καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

**20-4** Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθησαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη·

**20-5** καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἕως τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

**20-6** μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεῦτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

**20-7** Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,

**20-8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

βγήκε ἀπὸ το στόμα του, καὶ ὅλα τα ὄρνια χόρτασαν ἀπὸ τις σάρκες τους.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ

(Ἡ χιλιετής βασιλεία του Χριστοῦ)

Καὶ εἶδα ἄγγελο νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τον οὐρανό, ἔχοντας τὸ κλειδί τῆς ἀβύσσου (τοῦ χωρὶς βυθοῦ χάους) καὶ αλυσίδα μεγάλη στο χέρι του.

**20-2** Καὶ κράτησε τὸ δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖο, που εἶναι διάβολος (διότι διαβάλλει καὶ τὸ Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους) καὶ ὁ Σατανᾶς (που σημαίνει ὁ ἐχθρικός καὶ ἀντιτιθέμενος στο θέλημα τοῦ Θεοῦ) καὶ τὸν ἔδεσε χίλια ἔτη,

**20-3** καὶ τὸν ἔριξε στὴν ἄβυσσο καὶ ἐκλείσει καὶ σφράγισε ἀπὸ πάνω του, γιὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πια τὰ ἔθνη μέχρι νὰ τελειώσουν τὰ χίλια ἔτη. Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ πρέπει αὐτός νὰ λυθεῖ γιὰ μικρὸ χρονικό διάστημα.

**20-4** Καὶ εἶδα θρόνους καὶ κάθισαν πάνω τοὺς καὶ τοὺς δόθηκε ἡ κρίση, καὶ εἶδα τὶς ψυχές τῶν θανατωμένων με πέλεκυ (βία), ἐξαιτίας τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξαιτίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν προσκύνησαν τὸ θηρίο οὔτε τὴν εἰκόνα του καὶ δὲν ἔλαβαν τὸ χάραγμα πάνω στο μέτωπό τοὺς καὶ πάνω στο χέρι τοὺς. Καὶ ἔζησαν καὶ βασίλεψαν μαζί με τὸ Χριστό χίλια ἔτη. (Πνευματικά βασίλεψαν, στο συνολικό χρονικό διάστημα «1000 ἔτη» μεταξύ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς 2<sup>α</sup> Παρουσίας).

**20-5** Οἱ υπόλοιποι ἀπὸ τοὺς νεκρούς (που τὰ ἔργα τοὺς δὲν ἦταν θεάρεστα) δὲν ἔζησαν μέχρι νὰ συντελεστοῦν τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη (ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων καὶ λοιπῶν Ἁγίων καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων) εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **20-6** Μακάριος καὶ ἅγιος ἐκεῖνος που ἔχει μέρος στὴν ἀνάστασις τὴν πρώτη· πάνω σ' αὐτοῦς ὁ δεῦτερος θάνατος (ἡ αἰώνια καταδίκη) δὲν ἔχει ἐξουσία, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ θὰ βασιλέψουν μαζί του τὰ χίλια ἔτη (δηλ. θὰ δοξασθοῦν μαζί Του, ἀπὸ τοὺς πιστούς που θὰ βρίσκονται στὴ ζωὴ, μέχρι περίπου τὴν 2<sup>α</sup> Παρουσία, ἢ πιο συγκεκριμένα μέχρι νὰ κυβερνήσῃ τὸν κόσμον ὁ Ἀντίχριστος).

( Γῶγ καὶ Μαγῶγ )

**20-7** Καὶ ὅταν συντελεστοῦν τὰ χίλια ἔτη, θὰ λυθεῖ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴ φυλακὴ τοῦ **20-8** καὶ θὰ ἐξέλθει, γιὰ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη που εἶναι στὶς τέσσερις γωνίες τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, ὥστε νὰ τοὺς συνάξῃ στὸν πόλεμον, τῶν ὁποῖων ὁ ἀριθμὸς τοὺς εἶναι σαν τὴν ἄμμο τῆς θάλασσας.



**20-9** και ανέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, και ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀγίων και τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· και κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ και κατέφαγεν αὐτούς·

**20-10** και ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός και τοῦ θείου, ὅπου και τὸ θηρίον και ὁ ψευδοπροφήτης, και βασανισθήσονται ἡμέρας και νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**20-11** Και εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν και τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτῶ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ και ὁ οὐρανός, και τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς.

**20-12** και εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους και τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, και βιβλία ἠνοιχθησαν· και ἄλλο βιβλίον ἠνοιχθη, ὃ ἐστι τῆς ζωῆς· και ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

**20-13** και ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, και ὁ θάνατος και ὁ Ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, και ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

**20-14** και ὁ θάνατος και ὁ Ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν.

**20-15** και εἶ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

Και εἶδον οὐρανὸν καινὸν και γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανός και ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, και ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

**21-2** και τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καινήν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

**21-3** και ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, και σκηνώσει μετ' αὐτῶν, και αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, και

**20-9** Και ανέβηκαν στο πλάτος της γης (δηλ. κυριάρχησαν πάνω σ' ολόκληρη τη Γη), και κύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων και την πόλη την αγαπημένη (την Εκκλησία)· και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατάφαγε.

**20-10** Και ο διάβολος που τους πλανάει ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού, όπου είναι και το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης, και θα βασανιστούν ημέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων.

### (Ἡ κρίση μπροστά στο μεγάλο λευκό θρόνο)

**20-11** Και είδα θρόνο μεγάλο, λευκό, και τον καθισμένο πάνω του, από το πρόσωπο του οποίου ἔφυγε η γη και ο ουρανός, και τόπος δε βρέθηκε γι' αυτούς.

**20-12** Και είδα τους νεκρούς, τους μεγάλους και τους μικρούς, να ἔχουν σταθεί μπροστά στο θρόνο. Και βιβλία ανοίχτηκαν, και ἄλλο βιβλίο ανοίχτηκε, το οποίο είναι της ζωῆς. Και κρίθηκαν οι νεκροὶ από αυτά που βρίσκονται γραμμένα στα βιβλία κατὰ τα ἔργα τους.

**20-13** Και ἔδωσε η θάλασσα τους νεκρούς που βρίσκονταν σ' αὐτήν, και ο θάνατος (που χωρίζει τα σώματα από τις ψυχές) και ο ἄδης (που χωρίζει τις ψυχές από το Θεό και τους Αγίους του) ἔδωσαν τους νεκρούς που ἦταν σ' αυτούς· και κρίθηκαν ἕνας - ἕνας κατὰ τα ἔργα τους.

**20-14** Και ο θάνατος και ο Ἄδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς (προσωποποιημένα τιμωρήθηκαν αἰώνια, δηλ. καταργήθηκαν οριστικά). (Ἡ αἰώνια τιμωρία) αὐτός είναι ο θάνατος ὁ δεύτερος, (δηλ. η αἰώνια απομάκρυνση από την αληθινή Ζωή, τον Κ. Ιησοῦ Χριστό).

**20-15** Και αν κάποιος δε βρέθηκε στη βίβλο της ζωῆς γραμμένος, ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑ

### (Καινούργιος ουρανός και καινούργια γη)

Και είδα καινούργιο ουρανό και καινούργια γη. Γιατί ο πρῶτος ουρανός και η πρώτη γη ἔφυγαν και η θάλασσα δεν υπάρχει πια.

**21-2** Και την πόλη, την ἁγία Ἰερουσαλὴμ, καινούργια την είδα να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό, ετοιμασμένη σαν νύφη κοσμημένη για τον άντρα της.

**21-3** Και ἄκουσα φωνὴ μεγάλη από το θρόνο να λέει: Ἴδου η σκηνὴ του Θεοῦ με τους ανθρώπους, και θα κατασκηνώσει μαζί τους, και αυτοὶ θα είναι λαός του και ο ἴδιος ο Θεός θα είναι μαζί τους.

αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται,

**21-4** καὶ ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

**21-5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει μοι γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσι.

**21-6** καὶ εἶπέ μοι γέγονεν. ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. **21-7** ὁ νικῶν, ἔσται αὐτῷ ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

**21-8** τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

**21-9** Καὶ ἦλθεν εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο δεῖξω σοὶ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

**21-10** καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

**21-11** ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοῖος λίθῳ τιμιωτάτῳ ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

**21-12** ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

**21-13** ἀπ' ἀνατολῶν πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς.

**21-14** καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

**21-4** Καὶ θα εξαλείψει ἀπ' αὐτοῦς ὁ Θεὸς κάθε δάκρυ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς των, καὶ ὁ θάνατος δὲν ὑπάρχει πια, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος δὲν ὑπάρχει πλέον· γιατί τα πρῶτα πέρασαν.

**21-5** Καὶ εἶπε ὁ καθισμένος πάνω στο θρόνο. Ἰδοὺ, τα κάνω ὅλα καινούργια. Καὶ μου λέει. Γράψε ὅτι αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀξιόπιστοι καὶ ἀληθινοί.

**21-6** Καὶ μου εἶπε: Ἐχει γίνε. Εγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ωμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Εγὼ σ' αὐτὸν που διψᾷ θα δώσω ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς δωρεάν.

**21-7** Αὐτὸς που νικά θα κληρονομήσει αὐτά, καὶ θα εἶμαι σ' αὐτὸν Θεὸς καὶ αὐτὸς θα μου εἶναι γιος.

**21-8** Ἀλλὰ για τοὺς δειλοὺς καὶ ἀπιστοὺς καὶ βδελυροὺς καὶ φονιάδες καὶ πόρνοὺς καὶ μάγους καὶ εἰδωλολάτρες καὶ για ὅλους τοὺς ψεύτες, τὸ μέρος τοὺς θα εἶναι μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά καὶ θείαφι, τὸ ὁποῖο εἶναι ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

#### (Ἡ καινούργια Ἱερουσαλήμ)

**21-9** Καὶ ἦρθε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους που εἶχαν τὶς ἑπτὰ φιάλες, που ἦταν γεμάτες με τὶς ἑπτὰ πληγές τὶς ἐσχάτες, καὶ μίλησε μαζί μου λέγοντας. Ἐλα, θα σου δεῖξω τὴ νύμφη, τὴ γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.

**21-10** Καὶ με μετέφερε μὲ πνευματικὸ τρόπο πάνω σε ὄρος μεγάλο καὶ ψηλό, καὶ μου ἔδειξε τὴν πόλη, τὴν Ἁγία Ἱερουσαλήμ, να κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀπὸ τὸ Θεό,

**21-11** ἔχοντας τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Τὸ φῶς τῆς σαν να εκπέμπεται ἀπὸ πολυτιμότερο λίθο σαν τὸν λίθο ἰάσπη που κρυσταλλίζει.

**21-12** Ἐχει τεῖχος μεγάλο καὶ ψηλό, ἔχει δώδεκα πυλῶνες (μεγάλους στύλους με ενσωματωμένες πύλες) καὶ πάνω στους δώδεκα πυλῶνες δώδεκα ἀγγέλους, καὶ ὀνόματα εἶναι γραμμένα πάνω στους πυλῶνες, που εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν γίων Ἰσραήλ.

**21-13** Ἀπὸ τὴ μεριά τῆς ἀνατολῆς τρεῖς πυλῶνες, καὶ ἀπὸ βορρᾶ τρεῖς πυλῶνες, καὶ ἀπὸ νότο τρεῖς πυλῶνες, καὶ ἀπὸ δυτικά τρεῖς πυλῶνες.

**21-14** Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλης ἔχει δώδεκα θεμελίους λίθους, καὶ πάνω τοὺς τὰ δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

**21-15** Κι αὐτὸς που μιλοῦσε μαζί μου εἶχε σαν

**21-15** Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

**21-16** καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον καὶ τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν ἐν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίουσιν δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

**21-17** καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.

**21-18** καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις, καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ.

**21-19** οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασπις, ὁ δεῦτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος σμάρραγδος,

**21-20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος.

**21-21** καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται· ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὑάλος διαυγῆς.

**21-22** Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ τὸ ἄρνιον.

**21-23** καὶ ἡ πόλις οὐ χρειαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον.

**21-24** καὶ περιπατήσουσι τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν,

**21-25** καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ·

**21-26** καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

**21-27** καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἄρνιου.

μέτρο καλάμι χρυσό, για να μετρήσει την πόλη και τους πυλώνες της, και το τείχος της.

**21-16** Και η πόλη τετράγωνη κείται, και το μήκος της είναι όσο και το πλάτος. Και μετρησε την πόλη με το καλάμι, σε δώδεκα χιλιάδες στάδια. Το μήκος και το πλάτος και το ὕψος της είναι ἴσα.

**21-17** Και μετρησε το τείχος της (βρίσκοντάς το) ἑκατὸν σαράντα τέσσερις πήχες, με μέτρο ἀνθρώπινο, το οποίο χρησιμοποίησε ο ἄγγελος.

**21-18** Και η εσωτερικὴ δομὴ του τείχους της είναι ἀπὸ ἴασπη και η πόλη ἀπὸ χρυσάφι καθαρὸ ὅμοιο με γυαλί καθαρὸ.

**21-19** Οἱ θεμέλιοι (λίθοι) του τείχους της πόλης είναι κοσμημένοι με κάθε πολύτιμο λίθο (αποτελοῦνται ἀπὸ πολύτιμους λίθους). Ο θεμέλιος ὁ πρῶτος είναι ἴασπης, ὁ δεῦτερος ζαφεῖρι, ὁ τρίτος χαλκηδόνιος, ὁ τέταρτος σμαράγδι,

**21-20** ὁ πέμπτος σαρδόνυχας, ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζι, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος.

**21-21** Και οἱ δώδεκα πυλώνες είναι δώδεκα μαργαρίται· καθένας ἀπὸ τοὺς πυλώνες ἦταν ἀπὸ ἕνα μαργαρίται. Και η πλατεία της πόλης είναι χρυσάφι καθαρὸ διαυγές σαν γυαλί.

**21-22** Και ναὸν οὐκ εἶδα μέσα σ' αὐτή, γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ είναι ναὸς της, και τὸ Ἀρνίον.

**21-23** Και η πόλη οὐκ ἔχει ἀνάγκη του ἡλίου οὔτε της σελήνης, για να φέγγουν σ' αὐτή, γιατί η δόξα (λαμπρότητα) του Θεοῦ την φώτισε και ὁ λύχνος της είναι τὸ Ἀρνίον.

**21-24** Και θα περπατήσουν τα ἔθνη με τὸ φως της, και οἱ βασιλιάδες της γῆς θα φέρουν τὴν δόξα και τὴν τιμὴν τους σ' αὐτή.

**21-25** Και οἱ πυλώνες της οὐκ ἔσονται κλειστοὺν καμμία ἡμέρα, γιατί (βέβαια) νύχτα οὐκ ἔσται ἐκεῖ.

**21-26** Και θα φέρουν τὴν δόξα και τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν σ' αὐτή.

**21-27** Και δε θα εἰσέλθῃ σ' αὐτήν κανένα πράγμα ἀκάθαρτο και ὅποιος πράττει (οτιδήποτε ἀποτελεῖ) βδέλυγμα και ψεῦδος, παρά μόνο οἱ γεγραμμένοι στο βιβλίον της ζωῆς του Ἀρνίου.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

Και ἔδειξέ μοι ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου.

**22-2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρπούς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδιδούν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. **22-3** καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔστι ἔτι καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔστι, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ

**22-4** καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**22-5** καὶ νύξ οὐκ ἔστι ἔτι, καὶ οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτιεῖ αὐτούς, καὶ βασιλεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**22-6** Καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

**22-7** καὶ ἰδὸν ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

**22-8** Καγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

**22-9** καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

**22-10** Καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν.

**22-11** ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

**22-12** Ἴδὸν ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔστι αὐτοῦ.

**22-13** ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ τέλος.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΒ

Και μου ἔδειξε ποταμὸ ἀπὸ νερό ζωῆς, λαμπρὸ σαν κρύσταλλο, που βγαίνει ἀπὸ τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.

**22-2** Στὸ μέσο τῆς πλατείας τῆς καὶ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τοῦ ποταμοῦ ἦταν δέντρο ζωῆς, που κάνει δώδεκα καρπούς, κάθε μῆνα ἀποδίδοντας τὸν καρπὸ τοῦ. Καὶ τὰ φύλλα τοῦ δέντρου εἶναι γιὰ θεραπεία τῶν ἐθνῶν.

**22-3** Καὶ κανένα ἀνάθεμα δε θα ὑπάρχει πια. Καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θα εἶναι μέσα σ' αὐτήν, καὶ οἱ δούλοι τοῦ θα τὸν λατρεύουν

**22-4** καὶ θα βλέπουν τὸ πρόσωπό Του, καὶ τὸ ὄνομά Του θα εἶναι πάνω στα μέτωπά τους.

**22-5** Καὶ νύχτα δε θα ὑπάρχει πια, καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ φῶς λύχνου καὶ ἀπὸ φῶς ἡλίου, γιὰτί ὁ Κύριος ὁ Θεός θα τοὺς φωτίζει, καὶ θα βασιλεύουν στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

### (Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ)

**22-6** Καὶ μου λέει. Αυτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀξιόπιστοι καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ Κύριος, ὁ Θεός τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν, ἀπέστειλε τὸν ἀγγελό του, γιὰ νὰ δεῖξει στους δούλους τοῦ αὐτὰ που πρέπει νὰ γίνουν με γρηγοράδα.

**22-7** Καὶ ἰδοῦ, ἔρχομαι γρήγορα. Μακάριος ὅποιος τηρεῖ τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

**22-8** Κι ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι που ἀκούω καὶ βλέπω αὐτά. Καὶ ὅταν ἀκουσα καὶ εἶδα, ἔπεσα, γιὰ νὰ προσκυνήσω μπροστά στα πόδια τοῦ ἀγγέλου που μου ἔδειχνε αὐτά.

**22-9** Καὶ μου λέει. Πρόσεχε μὴν τὸ κάνεις! Ὅμοιός σου δούλος εἶμαι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ ὅσων τηροῦν τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Τὸ Θεὸ προσκύνησε.

**22-10** Καὶ μου λέει. Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· γιὰτί ὁ καιρὸς εἶναι κοντά.

**22-11** Ὅποιος ἀδικεῖ ἀς ἀδικήσῃ ἐπὶ πλέον, καὶ ὁ ρυπαρὸς ἀς ρυπαρευθεῖ (βρωμισθεῖ) περισσότερο, καὶ ὁ δίκαιος ἀς πράξῃ ἐπὶ πλέον δικαιοσύνη, καὶ ὁ ἅγιος ἀς ἁγιαστεῖ περισσότερο.

**22-12** Ἴδὸν ἔρχομαι γρήγορα, καὶ ὁ μισθός μου εἶναι μαζί μου, γιὰ νὰ ἀποδώσω σε καθέναν ὅπως θα εἶναι τὸ ἔργο του.

**22-13** Εγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠμέγα, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (Δηλ. κατὰ κυριολεξία, μόνο Εγὼ, ὁ Θεός, ὑπάρχω).

**22-14** Μακάριοι οί ποιούντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

**22-15** ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

**22-16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυῖδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός.

**22-17** Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· ἔρχου. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, καὶ ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

**22-18** Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπὶ ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

**22-19** καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

**22-20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

**22-21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

**22-14** Μακάριοι ὅσοι πράττουν τις ἐντολὴς Του, γιὰ νὰ εἶναι ἡ ἐξουσία τους πάνω στο δέντρο τῆς ζωῆς, καὶ γιὰ νὰ εἰσέλθουν στὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς πυλώνες.

**22-15** Ἐξω οἱ (ἄνθρωποι που ζουν σαν) σκύλοι καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονιάδες καὶ οἱ εἰδωλολάτρες καὶ καθένας που ἀγαπά καὶ πράττει τὸ ψεῦδος.

**22-16** Εγώ, ὁ Ἰησοῦς, ἔστειλα τὸν ἄγγελό μου νὰ μαρτυρήσει σ' ἐσὰς αὐτὰ γιὰ (νὰ πληροφορήσει) τὶς ἐκκλησίες. Εγώ εἰμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρας ὁ λαμπρὸς, ὁ πρωϊνός.

**22-17** Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Νύμφη λένε. Ἐλα. Καὶ ὅποιος ἀκούει ἀς πει: Ἐλα. Καὶ ὅποιος διψᾷ ἀς ἔρθει, καὶ ὅποιος θέλει ἀς λάβει νερό ζωῆς δωρεάν.

**22-18** Δίνω μαρτυρία ἐγὼ σε καθέναν που ἀκούει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Ἀν κάποιος προσθέσει σ' αὐτὰ, ὁ Θεὸς θὰ προσθέσει πάνω του τὶς πληγὲς που εἶναι γραμμένες στο βιβλίῳ τούτο.

**22-19** Καὶ ἀν κάποιος ἀφαιρέσει ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας αὐτῆς, θὰ ἀφαιρέσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος του ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν ἁγία, ἀπὸ τὰ γραμμένα στο βιβλίῳ αὐτό.

**22-20** Λέει ἐκεῖνος που μαρτυρεῖ αὐτὰ. Ναι, ἔρχομαι γρήγορα. Ἀμήν, ναὶ ἔλα Κύριε Ἰησοῦ.

**22-21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀς εἶναι με ὅλους τοὺς Χριστιανούς (ἀγίους, διότι ἀκολουθοῦν τὸν Ἅγιο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό). Ἀμήν.

**Ἀπόδοση στὴ Δημοτικὴ:**  
Λεόντιος Μοναχὸς Διονουσιάτης

[www.imdleo.gr](http://www.imdleo.gr)